pr̄ ſenectute grauatus. putat aūt honeſtū aliq̄d agere dū
ꝓponeret obſeruare ei debitā pietatē: ſm̄ illud: Honora
p̄rem tuū ꝛ m̄rem tuā. vñ vbi vocatus ē ad euāgelicum
myſteriū dicente dño: Sequere me. q̄rebat inducias q̄
ſufficere poſſent ad decrepiti p̄ris ſuſtētationem dicēs:
Permitte mihi primū ire ꝛ ſepelire patrē meū. nō ꝙ de/
functū patrē ſepelire rogaret: neqꝫ. n. chriſtus hoc agere
volentē īpediuiſſet: ſed dixit ſepelire. i. ſuſtētare ī ſenectu
te vſqꝫ ad mortē. Sed dñs ad eū dixit: Sine mortuos
ſepelire mortuos ſuos. erāt. n. ꝛ alij curatores linea pa/
rētele aſtricti: ſꝫ vt eſtimo mortui eo ꝙ nōdū chriſto cre
diderāt. Hinc ꝑcipe ꝙ p̄ferenda ſit pietas qua deo tene
mur amori parētū: quibus reuerētiā exhibemꝰ: q2 ꝑ eos
geniti ſumꝰ. Sꝫ oium deus cū nō eſſemus ad eē nos cō
duxit: parētes aūt facti ſūt miniſtri ītroitus ad eē. AV.
de cō. euā. Hoc ḡ dicebat dñs illi cui dixerat: Sequere
me. Alius vō diſcipulus miſit ſe in medio: cui nemo ali
quid dixerat. vñ ſequit̄: Et alter ait. Sequar te dñe: ſed
ꝑmū ꝑmitte mihi ire ꝛ renūciare hiſ q̄ domi ſunt: ne for
te quo fieri ſolet querāt me. CI. Imitāda aūt huiꝰ mōi
ꝑmiſſio ꝛ oī laude plena: ſed q̄rere renunciare his q̄ do
mi ſunt licentiando ſe ab eis: oñdit ꝙ vtcūqꝫ diuiſus ſit
a dño: dū hoc ꝑfecte adire ꝓpoſuerit mēte. nā velle con
ſulere ꝓximos nō ꝯſenſuros: huic ꝓpoſito indicat ſe vt
cūqꝫ labētē pp̄ qd̄ dñs hoc īprobat. Seq̄t̄: Ait ad illū ie
ſus: Ne mittēs manū ſuā in aratrū ꝛ reſpiciēs retro aptꝰ
eſt regno dei. Appoſuit manū aratro: qui affectuoſus ē
ad ſequēdū: tñ reſpicit retro q̄ dilationē petit: occaſione
redeūdi ad dñꝫ: ꝛ cū ꝓpinq̄s ꝯferēdi. AV. de v̄bis dñi
q̄. d. ei: Vocat te oriens: ꝛ tu attēdis occidētē. BE. Ma
nū ēt cuilibꝫ ī aratrū mittere ē q̄ſi quodā ꝯpūctōis iſtro
ligno ꝛ ferro dñice paſſionis duritiē ſui cordis atterē at/
qꝫ ad ſerēdos bonoꝝ opeꝝ fructus aperire: quā ſiq̄s ex
colere incipiēs cū vxore loth ad ea que reliq̄rat reſpice
re delectat̄: futuri iā regni munere ꝑuat̄. GRECVS.
Crebri nāqꝫ intuitꝰ coꝝ q̄ deſeruimꝰ ꝓpter ꝯſuetudinē
trahūt ad retroacta: violētū. n. q̄d vſuſ ē ad retinēdū ſibi
Nōne habitꝰ ex vſu: ex habitu vō nā īnaſcit̄: Nām vero
amouere vl̄ alterare difficile. Nā ꝛ ſi pauliſper declinet
coacta: redit ad ſeipaꝫ velocit̄. BE. Si aūt ſecuturꝰ dñꝫ
diſcipulus quia vel domi renūciare velit arguit̄: q̄d fiet
illis: qui nulla vtilitatis gratia ſepe viſitant domos illo
rum quos in mundo reliquerunt. CA. X.

Poſt hec aūt deſignauit dñs ꝛ alios
ſeptuagitaduos: ꝛ miſit illos binos
añ faciē ſuā ī oēꝫ ciuitatē ꝛ locū quo
erat ipſe venturus. Et dicebat illis:
Meſſiſ quidē multa: operarij aūt pau
ci. Rogate autem dominum meſſis vt mittat ope
rarios in meſſem ſuam.

CIR. Certificauerat deꝰ ꝑ ꝓph̄as: ꝙ euāgelij ꝑdicatō
ſalutaris ꝯp̄henſura erat nō ſolū iſrl̄ ſꝫ ēt gētiū greges.
Et iō a xp̄o poſt. xij. apl̄os ꝛ alij. lxxij. ſūt īſtituti. vñ dī
Poſt hec āt deſignauit dñs ꝛ alios. lxxij. BE. Bñ. lxxij.
mittūt̄: q2 totidē mūdi gētib' euāgeliū ꝑdicanduꝫ erat:
vt quō. xij. ꝑmo pp̄. xij. tribꝰ iſrl̄: ita ꝛ hi pp̄ exteras gētes
deſtinarēt̄ ībuēdas. AV. de que. euā. Sic ēt. xxiiij. ho
ris totus orbis pagit̄ atqꝫ luſtrat̄: ita myſteriū illuſtrandi
orbis ꝑ euāgeliū trinitatis ī. lxxij. diſcipulis īnimat̄: ter
eni. xxiiij. ſeptuagitaduo faciūt. BE. Sicut āt. xij. aplos
formam epoꝝ ꝑmōſtrare nemo ē qui dubitet: ſic ꝛ hos
lxxij. figurā p̄ſbyteroꝝ. i. ſecūdi ordinis ſacerdotū geſ/
ſiſſe. Sciēdū ē tñ ꝛ ſi primis eccl̄ie tp̄ibus vt apoſtolica
ſcriptura teſtis ē: vtriqꝫ p̄ſbyteri vtriqꝫ vocabant ꝛ epi
quoꝝ vnū ſapie maturitatē: aliud induſtriā cure paſto/
ralis ſignificat. CIRY. Huiꝰ etiā forma ī v̄bis moyſi
figurabat̄: q̄ iubēte deo. lxx. elegit q̄bus deꝰ ſpm̄ īfunde-
bat. In numeris ēt ſcriptū ē ō filijs iſrl̄ ꝙ venerūt ī helī
qd̄ īterp̄tat̄ aſcēſus: ꝛ erāt ibi. xij. fōtes aquaꝝ: ꝛ. lxx.
palme. Cōuolātes eni ad augmētū ſpiritale reperiemus
xij. fontes. ſ. ſacros apoſtolos: a q̄bꝰ haurimꝰ ſalutiſ ſciē
tiā: ſicut a fōtibus ſaluatoris: ꝛ. lxx. palmas: hos. ſ. q̄ nūc
deſtinati ſūt a xp̄o. Eſt. n. palma arbor bone medulle: be
ne radicata ꝛ fertilis: ꝛ ſp̄ naſcēs ī aquis: alta ſimul ꝛ frō
des porrigēs ſurſum. Seq̄t̄: Et miſit illos binos. GRE.
ī home. Binos ī ꝑdicatōe diſcipulos mittit: q2 duo ſunt
p̄cepta charitatis: dei. ſ. amor ꝛ ꝓximi. Et minꝰ q̄ inter
duos charitas haberi nō pōt: q̄tenꝰ h̄ nobis tacitus in/
nuat: q2 q̄ charitatē erga alterū nō hꝫ: ꝑdicatōis officiū
ſuſcipe nullatenꝰ dꝫ. ORI. Sic etiā ex. xij. bini ꝛ bini
numerati fuerūt: vt ī coꝝ cathalogo mattheus oſtendit
ꝙ eni bini famularēt̄ dei v̄bo antiquū eſſe videtur. Edu
xit enim deꝰ iſrl̄ ō egypto ꝑ manꝰ moyſi ꝛ aaron. Joſue
quoqꝫ ꝛ caleph ꝯcordātes p̄caueūt ꝓuocatū a. xii. ex/
ploratoribꝰ ꝑplꝫ. vñ dī: Frater a frē adiutꝰ vt ciuitaſ val
lata. BA. Simul ēt ꝑ hoc īdicauit ꝙ ſi aliq̄ pares ſunt in
ſpiritalibꝰ donis: hoc ñ ſinet ī eis ꝑualere ꝓprie opinio
nis paſſionē. GRE. ī home. Bñ aūt ſubdit: Añ faciem
ſuā ī oēꝫ ciuitate ꝛ locū quo erat ipe vēturus. Predica/
tores aūt ſuos dñs ſeq̄t̄: q2 ꝑdicatio ꝑuenit: ꝛ tūc ad mē
tis nr̄e habitaculū dñs venit q̄ñ v̄ba exhortatōis ꝑcur
rūt: atqꝫ ꝑ hoc v̄itas ī mēte ſuſcipit̄. Hic predicatoribus
iſaias dic̄: Parate viā dñi: rectas facite ſemitas dei nr̄i.
THE. Deſignauerat aūt dñs diſcipulos pp̄ multitudi
ne doctoribꝰ īdigētē. ſic̄. n. agri ſpicati multos meſſores
deſiderāt: ſic q̄ credituri erāt īnumerabiles extites: mul/
tis doctoribꝰ indigebant: vñ ſeq̄t̄: Meſſis q̄dē multa.
CHR. Sꝫ q̄lr meſſeꝫ vocat: cū res ad p̄ns exordiū ſum
mat: nodū tātolaratro: aut ſulcis ꝓductis de meſſibꝰ tra
ctat. poterāt eni diſcipuli vacillare: ꝛ ſecū meditari: ꝛ di
cere q̄liter nos numerus breuis emēdare poterimꝰ totū
mūdū: idiote ſophiſtas: munitos nudi: dñantes ſubiecti
Ne igit̄ ꝯſideratōe taliū turbarēt̄: vocat euāgeliū meſſeꝫ
q. d. ꝑata ſūt oia: mitto vos ad ꝑatā collectionē fructuū
eodē dic̄: ꝛ ſerē poteſtis ꝛ metē. Sic ḡ colonꝰ exiens ad
meſſes letat̄: ſic etiā vos mlto ampliꝰ ꝛ alacriꝰ neceſſari
um ē exire ī mūdū: nā hoc negociū meſſis ē: agros nobiſ
exhibēs p̄paratos. GRE. ī ho. Sꝫ nō ſine graui mero/
re loq̄ poſſumꝰ qd̄ ſubdit: Opa. ve. pauci. q2 ꝛ ſi ſunt qui
bona audiāt: deſūt q̄ dicāt: Ecce mūdus ſacerdotibꝰ ple
nꝰ. ſꝫ tñ ī meſſe dei rarus valde repit̄ operator: q2 officiū qui
dē ſacerdotale ſuſcipimꝰ: ſꝫ opus officij nō īplemꝰ. BE.
Sic autem meſſis multa ē ois turba credētiū: ita operarij
pauci ſt̄ apl̄i: ꝛ imitatoreſ coꝝ q̄ mittūt̄ ad meſſē. CIR.
Sic āt agri ſpacioſi meſſores mltos exigūt: ſic ꝛ mūtitu/
do crediturorꝝ xp̄ꝫ: vñ ſubdit: Ro. au. do. meſ. vt mit. op.
ī meſ. ſuā. Illō āt attēde ꝙ cū dixiſſꝫ: Rogate dñꝫ meſſis
vt mittat operarioſ ī meſſē ſuā: ipe poſtmōꝫ hoc ꝑegit. Ipe
igit̄ ē dñs meſſis: ac ꝑ cū: ꝛ cū eo deus ſr oibꝰ dñatur.
CHR. Multiplicauit āt poſtmōꝫ eos: ñ addēs ad nūeꝝ
ſꝫ ꝯcedēſ v̄tutē. Inſinuat āt q̄ magnū donū ē operarioſ mit
ti ī meſſē diuinā: ꝑ hoc qd̄ dic̄: dñꝫ meſſis ſup hoc ēē ro/
gādū. GRE. Per hoc ēt īducēdi ſūt ſubditi: vt ꝑ ſuis pa
ſtoribꝰ roget: vt digna eis operari valeāt: nec ab exhorta/
tiōe torpeat lingua. ſepe. n. ꝓ ſua neq̄tia ꝑdicantiū reſtri
git̄ lingua. Sepe vō ex ſubiectoꝝ culpa agitur: vt eis q̄
preſunt predicationis ſermo ſubtrahatur.

Ite: ecce ego mitto vos ſicut agnos īter lupos
Nolite portare ſacculū neqꝫ perā neqꝫ calciamē
ta: ꝛ neminem per viam ſalutaueritis.

CIRYL. Narrat lucas conſequenter. lxx. diſcipl̄os
vendicaſſe ſibi a chriſto apoſtolicam eruditionem mode
ſtiam: innocētiā: equitatē: nihilqꝫ mundanorum ſacris
ꝑdicationibus p̄ferre: aſpirare aūt adeo ad fortitudinē
mentis vt nullum terribiliū formident: neqꝫ ipſaꝫ mortē

vñ dicit: Ite. CHRY. Erat enī inter oīa ꝑicula eorum ſolatiū virt⁹ mittentis eos. ⁊ iō dicit: Ecce ego mitto vos q.d. hoc ſufficit ad cōſolationē veſtrā: hoc ſufficit ad ſperādū ⁊ nō timēdū ſupuenientia mala que ſignificat ſubdēs: ſicut agnos inter lupos. ISIDO. abbas: Denotāſ ſimplicitatē ⁊ innocētiā: nā debacchātes ⁊ ſua enormitate iniuriātes nature nō agnos appellat ſed hedoſ. AM. Cōtraria aūt ſūt ſibi iſt. aīalia vt alia ab alijs deuorent. ſ. agni a lupis: ſed bonus paſtor lupos gregi ſuo timore nō nouit. Ideoqꝫ iſti diſcipuli nō ī predā ſed ad grām dirigūtur: ſolicitudo.n. paſtoris bōi efficit vt lupi ī agnos audere nihil poſſint. Dixit ergo agnos īter lupos vt cōpleretur illud. Tūc lupi ⁊ agni ſimul paſcētur. CHRY. Hoc.n. fuit manifeſtū iudiciū ꝑclari triūphi: vt circūdati eſſent diſcipuli chriſti ab hoſtib⁹: quaſi agni inter lupos eos tamē cōuerterēt. BE. Uel ſpecialiter lupos vocat ſcribas ⁊ phariſeos qui ſunt clerici iudeorū. AM. Uel lupis ſunt heretici cōparandi. lupi.n. beſtie ſūt que inſidiant ouilib⁹ ⁊ circa paſtoraleſ verſant caſas. Habitacula domorū intrare nō audēt. ſomnū canū: abſētiā aut deſidiaꝫ paſtorū explorāt: ouiū guttur inuadūt: vt cito ſtrāgulēt: feri: rapaces: natura corporis rigidiores: vt ſe facile nō poſſunt iflectere: ipetu quodā ſuo ferūtur: ⁊ iō ſepe deludūt. Siquē priores hoīem viderit: vocē eius quadā nature vi ferūtur eripē. ſi aūt hō prius viderit: exagitati memorantur. Si heretici īſidiant ouilib⁹ chriſti: fremunt circa caulas nocturo tpe. ſemꝑ eni ꝑfidis nox ē: qui lucē chriſti nebulis praue interꝑtationis obducūt ſtabula tamen xpi intrare nō audēt. ⁊ ideo nō ſanāt: ſicut curat⁹ ē ille in ſtabulo qui incidit in latrones. Explorāt paſtoris abſentiā: qꝛ pñtibus paſtoribus oues xpi īcurſare nō poſſunt. Quadā etiā mētis intētione duri ac rigidi nequaquā ſolēt a ſuo errore deflectere: quos ſcripture verus interꝑs xps illudit: vt ī vanū ſuos effūdāt impetus: ⁊ nocere ñ pñt: qui ſiquē vſuta diſputatiōis ſue circūſcriptōe ꝑueniunt: faciūt obmuteſcere. mutus ē.n. qui vbū dei nō eadē qua ē gloria ꝯfitet. Caue igit ne tibi vocē tollat heretic⁹ ne ꝑorē nō ipē deꝑhenderis. ſerpit.n. dū latet ei⁹ ꝑfidia ſi aūt cōmēta īpietatis ei⁹ agnoueris: iacturā pie vocis timere nō poteris. Guttur inuadūt: vitalibus vulnus affigūt dū aīam petūt. Si etiā audies aliquē ſacerdotē dici ⁊ rapinas ei⁹ cognoſcis: foris ouis: intus lupus ē qui hūane necis inſaturabili crudelitate: rabiē ſuā deſiderat explere. GRE. In paſtorali. Multi.n. cū regiminis iura ſuſcipiūt: ad lacerādos ſubditos inardeſcūt: terrorē ꝑtātis exhibēt. Et qꝛ charitatis viſcera nō hñt. deum videre appetūt: ꝑies ſe eſſe minime recognoſcūt: humilitatis locū ī elationē dñationis imutāt. Cōtra que omnia ꝯſiderādū nobis ē qꝛ ſicut agni inter lupos mittunt: vt ſenſum ſeruantes innocētie morum malicie nō habeamus. Qui.n. locū ꝑdicatiōis ſuſcipit mala inferre nō debet: ſꝫ tolerare. Quē ⁊ ſiqñ zelus rectitudinis exigit: vt erga ſubiectos ſeuiāt: intus paterna pietate diligat: quos foris quaſi inſequēdo caſtigat. Qđ tūc rector bene exhibet: cū terrene cupiditatis honoribus neqꝗ mentis colla ſupponit. vnde ſubdit: Nolite portare ſacculū neqꝫ peram. GRE. nazāzenus. Quorꝫ ſumma ē vt adeo virtuoſi exiſtat: ꝙ nō min⁹ ꝓpter vite modū ꝙ ꝓpter eorꝫ vbū euāgeliū ꝓficiat. GRE. in ezechielē. Tāta eni predicatorꝫ dꝫ eē ī deo fiducia: vt pñtis vite ſūptib⁹ ꝗuis nō ꝓuideat: tamē ſibi hos nō deeſſe certiſſime ſciat. Ne dū mēs ei⁹ occupat ad tꝑalia: min⁹ alijs ꝓuideat eterna. CI. Sic igit ꝑcepat: nec de ipſo ſubiecto curā habere cū dixerat: Mitto vos ſicut agnos īter lupos. Nec etiā cōceſſit ſolicitos eē erga extrinſeca corpori: cū dixit: Nolite portare ſacculū neqꝫ perā. Nec etiā ꝯceſſit portare aliquid eorꝫ q̄ nondū vnita ſunt corpori. vnde ſubdit: Neqꝫ calciamēta. Nō āt ſacculū ⁊ perā portare ꝓhibuit ſed nec aliquā ſtudij diſtractionē ꝑmiſit aſſumere: q̄ nec ab obuiātiū ſalutatōe diſtrahi voluit. vnde ſubdit: Et neminē ꝑ viā ſalutaueritis. Qđ ⁊ dudū ab heliſeo dictum fuit. q.d. recto tramite ad opus ꝓcedite: nō alīnātes benedictiōibus benedictiōes. Damnū.n. ē expēdere tēpus ꝑdicationib⁹ ꝯpetēs. AM. Nō ergo hic dñs ꝓhibuit ꝙ beniuolētie diſpliceret offm̄: ſꝫ ꝙ pſequēde deuotōis intentio plus placeret. GRE. naçāçenus: Mādauit etiā hoc eis dñs ad vbi gl'iam: ne videret ī eis magis vigere blāditias: voluit etiā eos ñ eſſe ſolicitos ī vbis alienis. GRE. in home. Hec aūt vba ſiqs etiā ꝑ allegoriā velit intelligi: pecunia clauſa in ſacculo ē ſapīa occulta. Qui igit ſapie vbū hꝫ: ⁊ hoc erogare ꝓximo negligit: quaſi pecuniā ī ſacculo ligatā tenet. Per perā vo onera ſeculi ꝑ calciamēta mortuorꝫ operꝫ exempla ſignificāt. Qui ergo offm̄ ꝑdicationis ſuſcipit: dignum non ē vt opus ſecularium negociorꝫ portet. ne dū hoc eius colla deprimit ad ꝑdicanda celeſtia nō aſſurgat: nec debet ſtultorꝫ operū exēpla ꝯſpicere: ne ſua opa quaſi ex mortuis pellibus credat munire: ne. ſ. qꝛ alios talia feciſſe ꝯſiderat: ſe etiā facere licenter putet. AM. Nihil etiā dñs ī nobis mortale vult eſſe. Mortale.n. atqꝫ terrenū calciamētuꝫ moyſes iubetur ſoluere cū mitteret ad ppl'ꝫ liberandū: qđ ſi quē mouet: qua rōe in egypto calciati iubent edere agnū: apl'i aūt ſine calciamēto ad ꝑdicandū euangeliū dirigūt. Is ꝯſiderare debet quia in egypto poſitus debꝫ adhuc morſus cauere ſerpentis: multa enim venena in egypto. Et q̄ typo paſcha celebrat patere pōt vulneri. q̄ aūt miniſter eſt veritatis: venena nō trepidat. GRE. in ho. Ois aūt qui ſalutat in via ex occaſione ſalutat itineris: nō ex ſtudio optāde ſalutiſ. Qui igit non amore eterne patrie ſed premiorum ambitu ſalutem audientibus ꝑdicat: quaſi in itinere ſalutat quia ex occaſione: ⁊ non ex intentiōe ſalutem audientibus exoptat.

¶ In quācūqꝫ domum intraueritis primū dicite: pax huic domui. ⁊ ſi ibi fuerit filius pacis: requieſcet ſuꝑ illum pax veſtra: ſin aūt ad vos reuertet. In eadē aūt domo manete: edētes ⁊ bibētes que apud illos ſunt. Dignus eniꝫ ē operarius mercede ſua: Nolite trāſire de domo in domuꝫ. Et in quācūqꝫ ciuitatē intraueritis ⁊ ſuſceperint vos: manducate q̄ apponunt vobis: ⁊ curate infirmos q ī illa ſunt: ⁊ dicite illis: Appropinq̄bit in vos regnū dei. In quācūqꝫ autē ciuitatē itraueritis ⁊ nō ſuſceperint vos: exeūtes in plateas ei⁹ dicite: Etiā puluerē q adheſit nobis đ ciuitate veſtra extergim⁹ in vos. Tñ hoc ſcitote qꝛ appropiquabit regnum dei. Dico vobis: qꝛ ſodomis in die illa remiſſius erit qꝫ illi ciuitati.

¶ CHRY. Bonorum omnium mater pax eſt ſine qua cetera inania ſunt. propter quod dominus diſcipulis intrantibus domos: illico pacem iuſſit proferre tanꝗ bonorum indicium dicens: In quācunqꝫ domum intraueritis primum dicite: pax huic domi. AMBRO. Ut. ſ. pacis perferamus nuncium: ipſe primus ingreſſus pacis benedictione celebretur. CHRY. Unde pontifex eccleſie tradit eam dicens. Pax vobis. Implorant autē pacem ſancti: non ſolum eam que verſatur inter homines adinuicem: ſed ⁊ eā que pertinet ad noſipſos. nam ſepius in pectore bellum gerimus: ⁊ nullo moleſtāte turbamur: necnon praua deſideria contra nos crebro inſurgunt. TYTUS. Dicitur autem: Pax huic domui ſcilicet habitantibus domum: omnes alloquātur: maiores pariter ⁊ minores: neqꝫ cum indignis vr̄a ſalutatio diriget. vñ ſubdit: Et ſi ibi fuerit filius pacis: requieſcet ſuꝑ illū pax veſtra. q.d. vos qdem ꝓferetis vbū: res aūt

pacis applicabit meo iudicio vbicūqꝫ dignū eē videbit.
Siquis aūt nō ſit dign⁹: nō eſtis deluſi: nec vboꝝ vroꝝ
gratia perijt: imo reciprocat ad vos. Et hoc ē qđ ſubdit
Sin aūt ad vos reuertet. GRE. Pax eni que ab oꝛe p̄-
dicatoris offert aut requieſcet in domo: ſi i ea fuerit qſ-
ꝙ̄ p̄deſtinatus ad vitā: ⁊ celeſte vbū ſequit qđ audit. aut
ſi nullus audire voluerit: ipſe pꝛedicatoꝛ ſine fructu non
erit: qꝛ ad eū pax reuertit: dū ei a dño ꝑ laboꝛe ſui operi
merces recōpenſat. Si aūt pax veſtra recipit. dignū ē vt
ab eis terrena ſtipendia ꝯſequamur quibus patrie cele
ſtis pꝛemia offerim⁹. vñ ſequit: In eadē aūt domo ma-
nete edētes ⁊ bibētes que apud illos ſunt. Ecce q̄ peram
⁊ ſacculū poꝛtari pꝛohibuit: ſumptus ⁊ alimēta ex eadeꝫ
pꝛedicatione ꝓcedit. CHRY. Sed ne aliqs diceret: cō
ſumo res ꝓpꝛias parado aduenis mēſam: illū p̄mo in-
trātē facit tibi pacis donū offerre: cui nihil ē equale: vt
ſcias te maioꝛa ꝙ̄ des ſuſcipere. TYTUS. Uel alit cō
tinua: Quia nō eſtis ꝯſtituti iudices eoꝝ: q̄ ſunt digni vl
indigni: edatis ⁊ bibatis q̄ vobis offerut ab eis. Dimit-
tite aūt mihi eoꝝ: q̄ vos recipiūt examē: niſi vobis quo
qꝫ ſit notū nō eē ibi filiū pacis: tūc eni foꝛtaſſis retrocede
re debetis. THE. Uide igit qualiter diſcipulos men-
dicare inſtituit: ⁊ ꝑ p̄cio eos nutrimētum habere vo-
luit. nā ſubdit: Dign⁹ ē eni operari⁹ mercede ſua. GRE.
Sūt enim iā de mercede operarij ipſa alimēta ſuſtentati
onis: vt hic merces de laboꝛe p̄dicationis inchoet: que
illic de veritatis viſione ꝑficit. Qua in re ꝯſiderandū ē:
ꝙ vni noſtrum operi due mercedes debent: vna in via
que nos in laboꝛe ſuſtentat: alia in patria que nos in
reſurrectione remunerat. Merces itaqꝫ que in p̄nti re-
cipit hoc in nobis dꝫ agere: vt ad ſequētem mercedē ro
buſtius tendat. Uerū ḡ quiſqꝫ pꝛedicatoꝛ nō iō p̄dicare
debet: vt i hoc tp̄e mercedē accipiat: ſꝫ iō mercedē reci-
pere: vt p̄dicare valeat. Quiſquis nāqꝫ iō pꝛedicat: vt h
laudis vel muneris mercedē recipiat: eterna mercede ſe
pꝛiuat. AMB. Subditur virt⁹ alia: ne đ domo ad do-
mū quis vaga facilitate demigret. Sequit eni: Nolite trā
ſire de domo in domū. vt. ſ. amoꝛe hoſpitali fuem⁹ con
ſtātiā: neqꝫ aliquā amicitie neceſſitudinē facile ꝯſoluam⁹
BE. Deſcripto aūt diuerſe dom⁹ hoſpitio: qđ iā in ciui
tatib⁹ agere debeāt docet: p3s. ſ. i oibus cōicare: ab im
pioꝝ vo ꝑ omnia ſocietate ſecerni. vñ ſequit. Et i quācū
qꝫ ciuitatē itraueritis: ⁊ ſuſceperint: vos mād ucate que
apponūt vobis. THE. Quāuis modica exiſtāt: ⁊ vi-
lia nihil amplius iquirentes: denūciat etiā eis vt operā-
tes miracula hoīes ad ſuas p̄dicatiōes attraherēt. vnde
ſubdit: Et curate īfirmos: q̄ in illa ſunt. Et dicite illis: ap
pꝛopiquabit i vos regnū dei. Si eni pꝛius curaueritis
deide docueritis: ꝓſperabit ſmo: ⁊ hoīes credēt regnū
dei appꝛopinquare. nō eni curarent: niſi hoc aliqua vir
tus diuina ꝑficeret. Sꝫ etiā cū ſm aiaꝫ curātur: appꝛopi
quat i eos regnū dei: qđ lōge ē ab eo cui dominat pecca
tū. CHR. Uide aūt dignitatē aploꝝ: nihil ſenſibile mo
nent ꝓferre: qualia circa moyſen ⁊ ꝓphetas. ſ. bona ter
rena: ſꝫ quedā noua ⁊ mirabilia. ſ. regnū dei. MAXI.
Dicit aūt appꝛopinquauit. nō vt oñdat tp̄is bꝛeuitatem
neqꝫ eni regnū dei venit cū obſeruatiōe: ſꝫ oñdit diſpoſi-
tionē hoīuꝫ ad regnū dei qđ quidē potētia ē i oibus cre
dētibus: actu vo in his q̄ reſpuūt coꝛpoꝛalē vitā: ⁊ ſolaꝫ
eligūt ſpiritalē: q̄ dicere pñt. Uiuo aūt nō ego: ſꝫ viuit in
me xp̄s. AM. Deinde docet excutiēdū de pedib⁹ pul-
uerē: ſiqs recipiēdos ciuitatis hoſpitio nō putauerit di-
cēs: In quācūqꝫ ciui itraue. ⁊ nō rece. vos: exeuntes in
pla. dicite et puluerem pedum q̄ adheſit nobis de ciui.
veſtra extergi i vos. BE. Uel ad cōteſtationē terreni la-
boꝛis: quē ꝑ illis inaniter ſuſceperūt: vel vt oñdat vſqꝫ
adeo ſe ab ipſis nihil terrenū querere: vt etiā puluerem
de terra eoꝝ nō ſibi patiantur adherere. Uel per pedes
ipſum opus ⁊ iceſſus p̄dicationis ſignificat: puluis vo
quo aſpergunt: terrene leuitas ē cogitatiōis: a qua r ſū-
mi doctoꝛes imunes eē nequeūt. Qui ḡ ſpꝛeuerit doctri
nā: laboꝛes ⁊ ꝑicula docētiū: ad teſtimoniū ſue dānatio-
nis inflectūt. ORI. Extergēdo ḡ puluerē pedū i eos quo
dāmodo dicit: puluis peccatoꝝ vroꝝ merito veniet ſu
per vos. Et attēde ꝙ q̄cūqꝫ ciuitates nō ſuſcipiūt apoſto
los ſanāqꝫ doctrinā hñt plateas: iuxta illud: Lata ē via
q̄ ducit ad ꝑditionē. THE. Et ſicut recipiētibus aplos
appꝛopinquare regnū dei dī in bñficiū: ſic nō recipienti-
bus in p̄iudicium. vñ ſubdit: Tamē hoc ſcitote qꝛ appꝛo
pinquabit regnū dei. Sicut aduentus regis ē quibuſdā
ad penā: quibuſdā vo ad honoꝛē. vñ de eoꝛum pena ſb
dit: Dico aūt vobis qꝛ ſodo. i illa die remiſſ. erit: ꝙ̄ illi ci-
uitati. EVSE. Nam in ciuitate ſodomitarum nō carue-
runt angeli hoſpitio: ſed loth inuentus eſt dignus eos
hoſpitari. Si ḡ ad acceſſum diſcipuloꝝ nec vnus inue-
nietur in ciuitate qui eos recipiat: quomodo non peioꝛ
erit ciuitate ſodomoꝛum? Hic ſermo docebat eos auda
cter aggredi regulam paupertatis. non enim poſſet con
ſiſtere ciuitas ⁊ villa nec vicus ſine aliquo incola noto
deo. naꝫ nec ſodoma ſubſiſteret nō reperto loth: quo re
cedente tota repente perijt. BED. Sodomite quoqꝫ ipi
⁊ ſi inhoſpitales fuerint inter cetera carnis animeqꝫ fla
gitia: nulli tamen apud eos tales hoſpites quales apoſto
li repti ſunt. ⁊ loth quidem aſpectu ⁊ auditu iuſtus erat
non tamen ibi aliquid docuiſſe aut ſigna feciſſe ꝓhibet.

Ue tibi coꝛozaim. ve tibi bethſaida quia ſi in
tyro ⁊ ſydone facte fuiſſent virtutes que facte ſūt
in vobis. olim in cilitio ⁊ cinere ſedentes penite
rent. Ueruntamen tyro ⁊ ſydoni remiſſius erit in
iudicio ꝙ̄ꝫ vobis. Et tu capharnaum vſqꝫ ad ce
lum exaltata: vſqꝫ ad infernum demergeris. Qui
vos audit me audit: ⁊ qui vos ſpernit me ſpernit
Qui aūt me ſpernit: ſpernit eum q̄ miſit me.

AM. Docet dñs grauioꝛi pene obnoxios foꝛe q̄ euā
liū nō ſequēdū ꝙ qui legē iudicauerūt eē ſoluendā dicēs
Ue tibi coꝛoꝫaiꝫ. Ue tibi bethſaida. BEDA. Coꝛoꝫaiꝫ
bethſaida: ⁊ capharnaum: tyberias quoqꝫ quas ioan-
nes nominat: ciuitates ſunt galilee ſite in littoꝛe laci ge
nezareth: que ab euangeliſtis mare galilee vel tyberia-
dis appellatur. plāgit ergo dominus has ciuitates que
poſt tanta miracula atqꝫ virtutes non penituerunt: pe-
ioꝛeſqꝫ ſunt gentilibus: naturale tantum ius diſſipanti-
bus: quia poſt deſcripte legis contemptum: filium quo
qꝫ dei ⁊ gloꝛiam eius ſpernere non timuerunt. vnde ſe-
quitur: Quia ſi in tyro ⁊ ſido. facte fuiſ. virtu. que in vo
bis facte ſunt: olim in cilitio ⁊ cinere ſedentes peniterēt
In cilitio quod de pilis capꝛarum contexitur: aſperam
peccati pungentis memoꝛiam ſignificat. In cinere autē
moꝛtis conſiderationem: per quam in puluerem redi-
gimur demonſtrat. Poꝛro in ſeſſione humilitatem
pꝛopꝛie conſcientie ſignificat. Impletum autem vide-
mus hodie dictum ſcilicet ſaluatoꝛis: quia coꝛoꝫaim ⁊
bethſaida pꝛeſente domino credere noluerunt. Tyrus
autem ⁊ ſidon ⁊ quondam dauid ac ſalomoni amici fue
re: ⁊ poſt euangeliꝫantibus chꝛiſti credidere diſcipulis.
CHRY. Deploꝛat autem dominus has ciuitates ad
noſtrum exemplum: eo ꝙ effuſio lachꝛymarum ⁊ gemi
tus amarus ſuper patientes inſenſibilitatē doloꝛis: non
modicum antidotum eſt: ⁊ ad coꝛrectionem patientium:
⁊ ad remedium ingemiſcentium ſuper eos. Nō ſoluꝫ aūt
ꝑ deploꝛationē iducit eos ad bonū: ſꝫ ēt ꝑ terroꝛē. vnde
ſequitur: Ueruntamen tyro ⁊ ſidoni remiſſius erit ꝙ̄ vo
bis i iudicio. Hoc ⁊ nos audire debem⁹: non enim ſolis
illis: ſed etiam nobis peius iudicium ſtatuit: niſi recepe
rimus intrantes ad nos hoſpites quoꝛum pulvereꝫ pꝛe
cepit excutere. Cuꝫ aūt plurima ſigna feciſſet domin⁹ in

capharnaũ: ⁊ eã icolã habuiſſꝫ: videbat̃ ſup alias ciuita
tes exaltata: ſꝫ ꝓpt̃ icredulitatẽ cecidit i ruinã vñ ſeqtur:
Et tu caphar. vſqꝫ i celũ exal. vſqꝫ ad ifernũ demergeris
vt. ſ. iudiciũ ſit ꝓportionabile honori. BE. Duplex aũt
i hac ſnia ſenſus ẽ: Uel iõ ad ifernũ demergeris: q2 ꝯtra
ꝑdicationẽ meã ſupbiſſime reſtitiſti: vt. ſ. itelligat̃ i celum
exaltata p ſupbiã. Uel iõ: q2 es exaltata vſqꝫ ad celum
meo hoſpitio ⁊ meis ſignis: maiorib9 plecteris ſuppli/
cijs: q2 his quoqꝫ credere noluiſti. Et ne qs putaret hãc
icrepationẽ vel tm̃ nõ ciuitatibus vel pſonis ꝯuenire q
dñz i carne vidẽtes ſpernebãt: ⁊ non omnibus q hodie
quoqꝫ euãgelij vba deſpiciũt: Cõſequent̃ adiũxit dicẽs.
Qui vos audit: me audit. CI. Per quod docet qcqd
p ſcõs aplõs dr̃ acceptãdũ ẽe: q2 q illos audit: chriſtuꝫ
audit. Jneuitabilis ergo pena hereticis iminet: q aploꝝ
negligũt vba. Seqt̃ eni: Et q vos ſpnit me ſpernit. BE.
Ut. ſ. in audiẽdo qſqꝫ vel ſpernãdo euãgelij ꝑdicationeꝫ
nõ viles qſqꝫ pſonas ſꝫ dñz ſaluatorẽ: imo ipꝫ prẽz ſp/
nere ſe vel audire diſceret. nã ſequit̃: Qui aũt me ſpernit
ſpernit eũ q miſit me: q2 i diſcipulo mgr̃ audit: ⁊ i filio pr̃
honorat̃. AV. De vbis dñi: Si ãt ſmo dei ad vos quo
qꝫ ꝯuenit: ⁊ i eo loco vos ꝯſtituit: videte ne ſpernat̃ nos
ne ad illũ ꝑueniat: qd̃ nobis feceritis. BE. Põt ⁊ ita in
telligi: Qui vos ſpernit, me ſpnit. i. qui nõ facit miaꝫ vni
d̃ frĩbus meis minimis: nec mihi fac. Qui aũt me ſpnit. no
lẽs credere filiũ dei: ſpnit eũ q me miſit q2 ego ⁊ pr̃ vnuꝫ
ſum9. TITVS. Simul aũt i hoc diſcipulos cõſolat̃. q.
d. Nõ dicatis: cur imus paſſuri cõtumelias ⁊ accõmoda
te liguã: ego ꝑheo grãꝫ i me veſtra redundat ꝯtumelia.

¶ Reuerſi ſunt aũt ſeptuagitaduo cũ gaudio di
cẽtes: Dñe etiã demonia ſubijciũt̃ nobis i noĩe
tuo ⁊ ait illis: Uidebã ſathanã ſicut fulgur d̃ celo
cadẽteꝫ. Ecce dedi vobis ptãteꝫ calcãdi ſupra ſer
pẽtes ⁊ ſcorpiones ⁊ ſup oẽꝫ virtutẽ inimici: ⁊ ni
hil vobis nocebit. Uerũtñ in hoc nolite gaudere
q2 ſpũs vobis ſubijciũtur. Gaudete autem ꝙ no
mina veſtra ſcripta ſunt in celis.

¶ CIRY. Supra dictũ ẽ ꝙ dñs miſit diſciplos grã ſpi
rit9 ſci iſignitos: ⁊ ſci ꝑdicatõis miniſtri ptãteꝫ ſup imun
dos ſpũs acceperũt: nũc aũt reuerſi ꝯfitent̃ honoratã eoꝝ
potẽtiã. vñ dr̃: Reuerſi ſunt aũt. lxxij. cũ gaudio dicẽtes
dñe etiã demonia ſubijciũt̃ nobis i noĩe tuo. Uidebant̃
qdẽ gaudere magis ꝙ ſci ſũt miraculoꝝ auctores: ꝙ ꝙ
facti erãt ꝑdicatiõis miniſtri. Erat aũt melius eos gau
dere i illis quos ceperãt: ſic vocatis p ipm dic̃ paulus:
Gaudiũ meũ ⁊ corona mea. GRE. xxiiij. moraliũ: Ui
re aũt dñs vt i diſcipuloꝝ cordib9 elationẽ ꝑimeret: idici
um ruine retulit: qd̃ ipſe mgr̃ elationis accepit: vt in au
ctore ſupbie diſcerẽt qd d̃ elatõis vitio formidarẽt. vnde
ſeqt̃: Uidebã ſathanã ſic̃ fulgur de celo cadẽtẽ. BE. Di
cit̃ ſathanas: eo ꝙ aduerſat̃ bono: hoc eni ſignificat nom
hebraicũ ſꝫ diabolus dr̃ eo ꝙ coopat̃ nobis i malo: ⁊
accuſator fit. Natura ei9 ẽ icorporea: loc9 aere9. BE. Nõ
aũt dic̃: Nũc video: ſꝫ ꝑus videbã: qñ corruit. Qd̃ aũt
ait: Sic̃ fulgur: vel ꝑcipitẽ: de ſupnis ad ima l pſuꝫ ſigni
ficat vl̃ q2 deiect9 adhuc trãſfigurat̃ ſe i ãgelũ luci. TY.
Se aũt dic̃ vidiſſe tanꝙ iudicẽ q nouit icorporeoꝝ paſſi
ones. vel dic̃: Sic̃ fulgur: q2 nã fulgidus erat vt fulgur. ſꝫ
fcũs ẽ tenebroſus ꝓpt̃ affectũ: q2 qd̃ deus fecit bonum:
hoc ipe i ſe alterauit i malũ. BA. Supne eni vtutes ñ ſũt
nãliter ſancte ſꝫ ſꝫ analogiã diuini amoris mẽſurã ſcifi/
catiõis ſortiũt̃. Et ſic̃ ferrũ poſitũ i igne nõ deſinit eẽ fer/
rũ vehemẽti tñ flãme vnione tã effectu ꝙ aſpectu i igneꝫ
ꝑtranſit: ſic ⁊ alme vtutes ex pticipatõe ei9 qd̃ ẽ nãlit̃ ſa
crũ: iſitã hñt ſãctificationẽ: neqꝫ eni cecidiſſet ſathanas
ſi natura fuiſſet inſuſceptibilis mali. CI. Uel aliter: Ui
debã ſathanã ſic̃ fulgur de celo cadentẽ. i. ab vltima vtu
te in extremam fragilitatem. Nam ante ſaluatoris aduẽ
tum ſubegerat ſibi orbem ⁊ ab omnibus colebatur: ſed
cum vnigenitum vbum dei de celo deſcendit: corruit tã/
ꝙ fulgur: quia conculcatur ab adorantibus chriſtum.
vnde ſequitur: Et ecce dedi vo. poteſ. calcan. ſupra ſer/
pen. ⁊ ſcorpi. TYTVS. Serpẽtes quidem aliquãdo
figuraliter in deſerto mordebant iudeos: ⁊ necabãt eos
eo ꝙ infideles erant. venit autem qui ſerpentes illos pe/
rimeret eneus ſerpens crucifixus: vt ſiquis credens i eũ
ꝓſpexerit: liberet̃ a morſib9 ⁊ ſaluet̃. CHRY. Deinde
ne putaremus hoc dici de beſtijs ſubiunxit: Et ſupra
omnem virtutem inimici. BEDA. Hoc ẽ omne genus
imũdoꝝ ſpirituũ de obſeſſis corporibus eijciẽdi: ⁊ quã
tum ad ipſos ſubdit: Et nihil vobis nocebit. Quãuis ⁊
ad litterã poſſit accipi. Paulus eni a vipera inuaſus ni/
hil mali patitur: ⁊ ioannes hauſto veneno non leditur.
Hoc autem inter ſerpentes qui dente: ⁊ ſcorpiones qui
cauda nocent: diſtare arbitror: ꝙ ſerpentes aperte ſeuiẽ
tes: ſcorpiones clanculo inſidiantes vel homines vel de
mones ſignificent. vel ſerpentes qui inchoandis virtuti
bus venena praue perſuaſionis obijciunt: ſcorpiones q
conſummatas virtutes ad finẽ vitiare intendũt. THE.
Uel ſerpentes ſunt qui viſibiliter nocent: veluti fornica/
onis ⁊ homicidij demon: qui vero iuiſibiliter nocẽt ſcor
piones vocantur: ſicut in vitijs ſpiritalibus. GRE.
niſenus. Uoluptas etiã ſerpens dicit̃ in ſcriptura: cuius
natura ẽ: ꝙ ſi caput eius muri ſtricturã attigerit: totũ ſe/
quẽs corp9 ad ſe trahit: ſic natura neceſſariũ ꝯceſſit hoi
domiciliũ. Sꝫ p hãc neceſſitatẽ aggrediẽs voluptas ani
mum ad imoderatum quendam ornatuꝫ ꝑuertit: ad hoc
ſubſequentẽ auaritiam trahit: quã ipudicitia ſequit̃. i. vl
timũ mẽbrũ ⁊ cauda beſtialitatis. Sed queadmodũ non
eſt p caudã ſerpentẽ retrahi: ſic nõ eſt incipiendũ ab vl/
timis ad euellendũ voluptates: niſi quis priorẽ aditum
obtulerit malitie. ATHA. Deludunt autem nunc per
chriſti virtutẽ pueri voluptatem: qui quondã ſeducebat
grandeuos: ⁊ virgines pſeuerant cõculcantes ſerpẽtine
voluptatis fallacias. Sꝫ ⁊ quidã ipſum aculeũ ſcorpio/
nis. i. diaboli conculcãtes. ſ. mortẽ: nõ timuerunt interi
tum: verbi gratia: martyres facti. pleriqꝫ vo poſtpoſitis
terrenis libero greſſu conuerſant̃ in celis: pricipeꝫ aeris
nõ timentes. TYTVS. Sed q2 leticia qua eos letos
videbat: inanem gloriam ſapiebat. gaudebãt eniꝫ ꝙ qua
ſi ſublimes effecti: terribiles hoibus ⁊ demonibus erãt.
ideo dñs ſubiungit: Ueruntamen in hoc nolite gaudere
q2 ſpũs ſubijciuntur vobis. BEDA. De ſubiectiõe ſpi/
rituum cum caro ſint gaudere prohibentur: q2 ſpiritus
eijcere ſicut ⁊ virtutes alias facere interdum non eſt eiuſ
meriti qui opatur: ſꝫ iuocatio nominis chriſti: hoc agit
ad condemnationem eoꝝ qui inuocant: vel ad vtilitatẽ
eoꝝ qui vident ⁊ audiunt. CI. Sed cur dñe non ſinis
letari in honoribus a te collatis cum ſcriptum ſit: Jn no
mine tuo exultabunt tota die? Sꝫ dñs eos ad mai9 gau
diũ erigit vnde ſubdit: Gaudete aũt q2 noĩa veſtra ſcri/
pta ſunt in celis. BEDA. q. d. Non oportet vos de de/
monium humiliatione ſed de veſtra ſublimatione gaude
re. Salubriter autem intelligendum eſt: ꝙ ſiue celeſtia ſi
ue terreſtria quis opera geſſerit per hoc quaſi litteris an
notatus apud dei memoriam ſit eternaliter affixus.
THEO. Scripta ſunt eni noĩa ſanctorum in libro vite
non incauſto: ſed memoria dei ⁊ gratia. Et diabolus
quidem deſuper cadit: homines vero inferi9 exiſtentes
ſuperius aſcribũtur in celis. BA. Quidam aũt ſunt qui
ſcribunt̃ quidẽ nõ i vita: ſꝫ ſꝫ hieremiã i terra: vt ſꝫ hoc
itelligat̃ duplex qdã deſcriptio: hoꝝ qdem ad vitaꝫ: illo
rũ ad ꝑfectionẽ. Quod aũt dicit̃: Deleant̃ de libro viuen
tiũ. itelligitur de his qui digni putabãt in libro dei ꝯſcri
bi. Et ſm hoc fieri dr̃ ſcripture mutatio: qñ a virtute de/
labimur in peccatum vel econtra.

In ipſa hora exultauit in ſpū ſcō ⁊ dixit: Cō-
fitebor tibi dñe pater celi ⁊ terre: ꝙ abſcōdiſti hec
a ſapientibus ⁊ prudētibus ⁊ reuelaſti ea paruu-
lis. Etiā pater qm̄ ſic placuit ante te. Omia mihi
tradita ſunt a patre meo. Et nemo ſcit quis ſit fili
us niſi pater: ⁊ quis ſit pater niſi filius: ⁊ cui volu
erit filius reuelare.

THEO. Sicut benignus pr̄ vidēs filios ſuos dirigi
gaudet: ſic ⁊ xp̄s exultat: ꝙ apl̄i tātis bonis facti ſūt di
gni. vn̄ dr̄: In ipā aūt hora exultauit ſpū ſcō. CI. Inſpe
xit qd̄ē p ſpūs opationē quā aplis tradidit pluriū acqui
ſitionē. vn̄ i ſpū ſcō letatꝰ dr̄. i. in effectibꝰ q̄ p ſpm̄ ſcm̄ ꝓ
ueniūt. q̄ſi eni amator hoīuz: gaudiȷ̄ reputabat materiā
ꝯuerſionē errātiū de quo gr̄as agit. vn̄ ſeqͭ: Cōfitebor ti
bi pater dñe celi ⁊ terre. BE. Cōfeſſio nō ſp pniaz ſʒ gr̄a
rū actionē ſignificat: vt i pſalmis ſepiſſime legimꝰ. CI.
Ecce aūt inquiūt illi quoꝝ corda pūerſa ſunt: gr̄as refert
filius pr̄i tanꝙ minor. Sʒ qd̄ ipedit ꝯſubſtātialē filiū lau
dare ꝓpriū genitorē mūdū ſaluātē p eū: ꝙ ſi cēſes ꝯfeſſi
onis cā hūc eē minorē: aſpice ꝙ vocat eū p̄rez ſuū ⁊ dn̄z
celi ⁊ terre. TYTUS. Alia eni p xp̄m ex nō entibus
ꝓducta ſunt. ſʒ ſolus ipſe icōphenſibiliter a p̄re ē genitꝰ
ſoliꝰ eni vnigeniti tāꝙ veri filiȷ̄ p̄ris pr̄ ē. vn̄ ſolus pr̄i dic
Confitebor tibi pr̄. hoc ē glorifico te. Nec mireri ſi p̄rez
filius glorificat: tota eni hypoſtaſis vnigeniti genitoris ē
glīa: nā q̄ facta ſūt ⁊ celū ⁊ āgeli glīa ſunt creatoris. verū
qr̄ hec nimis ifime ſita ſunt: reſpectu dignitatis ipius: ſo
lus filiꝰ cū deꝰ pfecte ſit ſilis genitori: pfecte glorificat pa
trē. ATHA. Nouimꝰ etiā ſepiꝰ ſaluatorē hūana pro
ferre: hʒ eni adiūctam hūanitatē diuinitas: nec tn̄ ꝓpter
corpis tegimē deū ignores. Sʒ qd̄ rn̄dēt i hoc q̄ volunt
ſubſiſtētiā eē mali: formāt vō ſibi deū aliū a vō p̄re chri
ſti. Et hūc dicūt eē vnigenitū mali creatorē: ⁊ neqtie prin
cipē: necnō mūdialis machine ꝯditorē. Ait aūt dn̄s ap
probās v̄ba moyſi: Cōfitebor tibi pr̄ dñe celi ⁊ tre. EPI
PHA. Editū aūt a martione euāgeliū hʒ: Regratior ti
bi dñe celi: tacēs qd̄ dr̄: Et terre. ⁊ qd̄ dr̄: Pr̄. ne intelligat
ꝙ vocat xp̄s p̄rez creatorē celi ⁊ tre. AM. Poſtremo
aperit celeſte myſteriū: quo placuit deo vt paruulis ma
gis ꝙ prudētibus huiꝰ mūdi ſuā gr̄az reuelaret. vn̄ ſeqͭ.
ꝙ abſcōdiſti hec a ſapiētibꝰ ⁊ prudētibus: ⁊ reuelaſti ea
paruulis. THEO. Pōt ſic diſtigui vt dicat a ſapien
tibus. i. a phariſeis ⁊ ſcribis legē iterp̄rantibus. Et pru
dētibus. i. ab his q̄ a ſcribis fuerāt docti. ſapiēs eni ē qui
docet: prudēs vō q̄ docet. Paruulos vō vocat dn̄s ſu-
os diſcipulos: quos nō legis doctores: ſʒ ò turba ⁊ pi
ſcatores elegit: q̄ ſunt vocati nō maliuoli q̄ſi paruuli.
AM. Uel paruulū hic accipiamꝰ qui ſe exaltare nō no
uerit: ⁊ phaleratis ſmonibus artē ſue iactare prudētie
qd̄ phariſei pleriqꝫ faciūt. BED. Gr̄as igit agit ꝙ aplis
q̄ſi paruulis aduētꝰ ſui aperuit ſacrā: q̄ igrauerūt ſcribe
⁊ phariſei: q̄ ſibi ſapiētes vidēt: ⁊ i ꝯſpectu ſuo prudētes
THE. Abſcōdita igit ſunt myſteria ab his q̄ putāt ſe eē
ſapiētes: ⁊ nō ſunt. nā ſi eēnt: eis reuelata fuiſſent. BED.
Un̄ ſapiētibꝰ ⁊ prudētibus n̄ iſipiētes ⁊ hebetes: ſʒ par
uulos. i. humiles oppoſuit: vt ꝓbaret ſe tumorē dānaſſe
nō acumē. ORI. Sēſus. n. defectus p̄paratio ſit ſuper
uenientis pfectōis. Qui. n. nō ſentit ꝙ careat vō bono: ꝓ-
pter bonū pn̄s qd̄ ſibi ieſſe vr̄: vō bono priuat. CHR.
Nō aūt letat ⁊ gr̄as agit: qd̄ dei myſteria latebāt ſcribas
⁊ phariſeos. hoc eni non erat materia alacritatis: ſʒ ge-
mitus. ſed de hoc gratias agit: qr̄ qd̄ ſapiētes non noue
rant: hi nouerūt. Gr̄as aūt ſup hoc agit pr̄i cū quo ipſe ſi
mul hoc facit: oñdēs nimiā dilectionē q̄ diligit nos. Oñ
dit aūt ꝯñter ꝙ huiꝰ rei prima volūtas ſua ſit: ⁊ p̄ris qui
ꝓpria volūtate hoc agebat. vn̄ ſeqͭ: etiā pr̄ qr̄ ſic pla. āte
te. GRE. His v̄bis exēpla humilitatis accipimꝰ: ne te-
mere diſcutē ſupna ꝯſilia de alioꝝ vocatōe alioꝝue re-
pulſione p̄ſumamꝰ. iiuſtū. n. eē n̄ pōt: qd̄ placuit iuſto. in
cūcti ḡ q̄ exterius diſponūt: apta cā rōnis ē occulte iuſti-
cia volūtatis. CHR. Cū vō dixiſſet: Cōfitebor tibi
qr̄ reuelaſti ea puulis. ne putares ꝙ ipſe xp̄s hac v̄tute
priuatus n̄ poſſet hoc facere: ſubiungit: Oia tradita ſunt
mihi a p̄re meo. ATHA. Hoc nō recte itelligētes ar-
riȷ̄ ſequaces delirāt in dn̄m dicētes: Si data ſūt ei oia. i.
dn̄iuz creature: fuit tp̄s quo ea n̄ habuit: ⁊ ſic nō ē ò ſba
patris: nā ſi eēt: nō eēt ei opus recipe. ſed ex hoc magis
demētia coꝝ carpet. Si eni p̄uſꝙ recepiſſet vacabat cre
atura a v̄bo: qualiter ſaluabit illud. Oia i eo ꝯſiſtūt. Ce
teꝝ ſi ſimul poſtꝙ facta ē creatura: tota fuit tradita ei nō
erat opus tradere: p ipm̄ nāqꝫ facta ſunt oia. Nō ḡ vt ipi
putāt: ſignificat h̄ creature dn̄iū: imo ſignificatiuū ē, hoc
v̄bum facte diſpenſatiōis in carne. poſtꝙ eni homo pec
cauit: pturbata ſunt oia. vn̄ v̄bū caro factū ē: vt oia re-
ſtauraret. Data ſūt ergo ei oia. nō qr̄ ptāte careret: ſʒ vt
ſaluator emēdet vniuerſa: vt ſicut p v̄bū oia i pricipio in
troducta ſunt i eē: ita cū v̄bū caro fcm̄ ē: i ipo oia reſtau
rent. BE. Uel dicit: Oia ſibi tradita: nō mūdi elemēta
ſʒ hi q̄bus puulis ſpū ſacra filiȷ̄ pr̄ reuelauit: ⁊ ò quorū
ſalute cū hec loqueret: exultauit. AM. Uel cū oia legi
oipotentē agnoſcis: nō degenerē p̄ris cū tradita legis fili
um ꝯfiteris. Cui p nāz oia vniꝰ ſubſtantie iura ſunt ꝓpa
nō dono collata p gr̄am. Cū aūt dixiſſet oia ſibi fore a
p̄re tradita: aſcēdit ad ꝓpriā gloriā ⁊ excellentiā oñdēs
i nullo ſe ſupari a p̄re ſubdit: Nemo nouit q̄ ſit filꝰ niſi
pr̄: ⁊ qui ſit pr̄ niſi filꝰ. Nō valet eni creature intētio cō-
p̄hēdere modū diuine ſubſtātie q̄ oēz ſupat intellectū: ⁊
decor eiꝰ q̄libet ꝯſiderationē traſcēdit: ſʒ a ſeipſa qd̄ ſit
natura diuina cognoſcit. itaqꝫ pr̄ p id qd̄ ē nouit filiū: ⁊ fi
lius p id qd̄ ē nouit p̄rez: nō iteruenieīte aliq̄ dria q̄tū ad
diuinitatis nām. ꝙ eni ſit deus: credimꝰ. Quid autēz nā
liter ſit incōp̄heſibile ē. Sic ergo creatus ē filius: quō ſo
lus ſciret p̄rez: aut quō a ſolo p̄re ſciret. Scire nāqꝫ nām
diuinā ipoſſibile ē cuilibet creature. ſcire aūt quodcūqꝫ
coꝝ q̄ creata ſunt qd̄ ſit: nō traſcēdit quēlibet itellectū:
q̄uis ſupet nr̄uz ſenſum. ATHA. Hoc aūt dn̄o dicēte
cōſtat arrianos ei obſiſtere dū dicūt n̄ videri p̄rez a filio
Sʒ coꝝ oñdit ifamia ſi ſeip̄z nō nouit v̄bū: qd̄ oibus pa
tris ⁊ ſui p̄ſtat noticiā. Seqͭ eni: Et cui voluerit filius re
uelare. TYTUS. Eſt aūt reuelatio traditio notiōis iu-
xta ꝓportionē nature ⁊ v̄tutū vniuſcuiuſqꝫ: ⁊ vbi qdēz ē
nā ꝯſiſtēs: ibi ē cognitio ſine doctrina: h̄ aūt eſt p ſuaſio
nē diſciplina. ORI. Uult aūt reuelare vt v̄bū nō irrati
onabiliē ⁊ tanꝙ iuſticia q̄ nouit digne ⁊ tpā reuelādi ⁊
menſuras reuelationis. Reuelat aūt remouens oppoſi
tū cordi velamen: necnō tenebras quas poſuit i ſui late
bulū. ſʒ qm̄ ex hoc putāt q̄ alteriꝰ ſunt opionis: ꝯſtruere
nefariū ſuum dogma: ꝙ. ſ. ignotus erat pr̄ ieſu ſcis anti-
quis. Dicendū ē eis: qm̄ qd̄ dr̄ cuicūqꝫ vult filius reuela
re: nō ſolū retorquet ad tp̄s futurū: ex quo ſaluator hoc p
tulit: ſed etiā ad tp̄s p̄teritū: ꝙ ſi velint hoc v̄bū reuelare
ꝓ peccato ſumere: dicendū eſt eis ꝙ nō ē idem cognoſce
re ⁊ credere. Aliȷ̄ dat p ſpm̄ ſmo ſcie: aliȷ̄ fides i eodem
ſpū. Erāt ergo primo quidem credentes: nō aūt cogno
ſcentes. AM. Ut ſcias aūt qr̄ ſicut filius patrem q̄bus
vult reuelat: etiā pater reuelat q̄bus vult filiū. Audi do
minū dicentem: Beatus es ſimon bariona: qr̄ caro ⁊ ſā
guis nō reuelauit tibi: ſʒ pater meus qui in celis eſt.

Et ꝯuerſus ad diſcipulos ſuos dixit: Bt̄i ocu
li q̄ vidēt q̄ vos videtis. Dico eni vobis: ꝙ multi
ꝓphete ⁊ reges voluerūt videre q̄ vos videtis ⁊
nō viderūt: ⁊ audire q̄ auditis: ⁊ nō audierūt.

THE. Quia ſuperiꝰ dixerat: Nemo nouit quid ſit pa
ter niſi filius: ⁊ cui voluerit filius reuelare: verificat di
ſcipulos quibus pater per eum reuelabat. vn̄ dicit: Et

cōuerſus

ꝯuerſus ad diſcipulos ſuos dixit. Bti oculi qui vidēt q̄ vos videtis. CIRY. Cōuertit quidē ad eos q꞉ repellēt iudeos ſurdos ⁊ ceca mētē gerētes nec vidē volētes: to/tū ſe p̄bebat diligētib⁹ eū: ⁊ beatos aſſerit oculos vidē tes q̄ prius alijs ipſi videbāt. Illud tn̄ ſcire ꝯuenit: q꞉ vi dere nō ſignificat actū oculoꝝ ſꝫ mētis recreationē i pre ſtitis beneficijs: puta ſiquis dicat: Iſta vidit bona tpa. i. gauiſus ē in bonis tpibus: ſꝫ illud: Uideas bona hieru ſalē. Multi eni iudeoꝝ viderūt xp̄m diuine operātē: cor porali. ſ. intuitu: nec tn̄ oibus btificatio ꝯuenit. nō eni cre diderūt: ſꝫ neqꝫ viderūt gl'iaꝫ dei oculis mētis. Btificati ſunt g̊ oculi nr̄i i hoc: ꝙ fide vidiſt⁹ v̄bū ꝓ nobis hoiem ſcm̄ ip̄imēs nobis decorē ſui numinis. vt nos ſibi ꝯfor mes faciat ꝑ ſcificationē atqꝫ iuſticiā. THEO. Btificat aūt eos ⁊ oēs ſimplr q̄ eū fide reſpiciūt ex hoc ꝙ antiq̄ ꝓphete ⁊ reges deū in carne vidē ⁊ audire optauerunt. vn̄ ſeq̄t: Dico eni vo. ꝙ mlti ꝓphe. ⁊ re. vo. vidē q̄ vos vide. ⁊ n̄ v. de. ⁊ audi. q̄ vos audi. ⁊ n̄ au. BE. Matthe⁹ ap̄tius ꝓphas ⁊ iuſtos appellat: ipi eni ſūt reges magni q꞉ tētationū ſuaꝝ motibus nō ſentiēdo ſuccūbere ſꝫ re gēdo p̄eēſſe nouerūt. CHRY. Ex hoc aūt dicto plures extiſtimāt ꝓphetas caruiſſe xp̄i noticia. ſꝫ ſi op auerunt vidē q̄ videˀt apl'i: nouerūt illū vētuꝝ ad hoies: ⁊ diſpē ſatuꝝ q̄ diſpēſauit. nullus eni hꝫ hoꝝ appetitū q̄ mente nō ꝯcepit: nouerūt g̊ filiū dei vn̄ non ſimplr dic: Uolue rūt vidē me: ſꝫ q̄ vos videtis nec audire me ſꝫ q̄ vos au ditis. Uiderāt eni ipꝫ: nō tn̄ iā icarnatū: nec ſic cū hoib⁹ ꝯuerſātē nec tāta maieſtate eis loquētē. BE. Illi enim a lōge iſpiciētes ꝑ ſpeculū ⁊ i enigmate viderūt. Apl'i autē ip̄ntiaꝫ hn̄tes dn̄ꝫ q̄cūqꝫ voluiſſent iterrogādo diſcen tes: nequaq̄ ꝑ angelos aut alias viſionū ſpēs opus ha bebāt doceri. ORI. Sꝫ quare dicit pleroſqꝫ ꝓphetas optaſſe nō aūt oēs: q꞉ d̄ abraā dr̄ ꝙ vidit diē xp̄i ⁊ letat⁹ ē: quā viſionē nō plures imo pauci ꝯtigerūt. fuerūt autē alīq ꝓphe ⁊ iuſti. nō cauit: vt viſionē abrae ⁊ p̄ntiā aplorū attingerent. Et hos dicit nō vidiſſe ſed optaſſe.

¶ Et ecce qdā legiſꝑit⁹ ſurrexit tētās illū ⁊ dicēs Magiſter qd faciendo vitā eternā poſſidebo. At ille dixit ad eū. In lege qd ſcriptū ē? Quō legis? Ille r̄ndēs dixit. Diliges dn̄m deū tuum ex toto corde tuo ⁊ ex totā anima tua: ⁊ ex oibus virib⁹ tuis: ⁊ ex oi mēte tua: ⁊ proximū tuū ſicut teip̄m. Dixitqꝫ illi: Recte reſpōdiſti: Hoc fac ⁊ viues.

¶ BE. Dixerat ſupra dn̄s ꝙ noīa eoꝝ ſcripta ſunt i celiſ vn̄ vt puto occaſionē tentandi dn̄m legiſperitus aſſum pſit. vn̄ dr̄: Et ecce q̄. legiſpe. ſurrexit tentans illū. CI. Erāt eni quidē v̄boſi circūeuntes totā regionē iudeoruꝫ inculſantes xp̄m ⁊ dicentes ꝙ p̄ceptum moyſi inutile dice ret: ipē āt quaſdā nouas doctrinas ꝓmeret: volens g̊ le giſperit⁹ ſeducere xp̄m vt aliq̄d cōtra moyſen loqueret. adeſt tentans ip̄m magiſtrū vocās: doceri nō patiēs. Et q꞉ dn̄s ſolitus erat his q̄ veniebant ad eū loqui de vita eterna: vtit legiſperitus ei⁹ eloquijs. Et qꝺ tentabat aſtu te nihil aliud audit niſi que ꝑ moyſen edita ſunt. Sequit eni. At ille dixit ad eū: In lege q̄d ſcriptū ē: quō legis? AM. Erat eni ex his qui ſibi legiſperiti videt qui v̄ba legis tenēt. vim legis ignorāt ⁊ ex ipo legis capitulo do cet eſſe legis ignaros ꝓbās ꝙ i principio ſtatiꝫ lex prēꝫ ⁊ filiū p̄dicauerit: icarnationis dn̄ice anūciauerit ſacrm̄. Sequitur eni: Ille r̄ndens dixit. Dili. dn̄m de. tu. ex to. cor. tuo: ⁊ ex tota aia tua: ⁊ ex om. viri. tuis: ⁊ ex tota mente tua. BA. Qꝺ dr̄: Tota mēte tua: in cetera nō recipit ſe ctionē: na ꝙtācūqꝫ dilectionē i infirmis expēderis: hoc tibi neceſſario a toto deficiet. Sicut eni i vaſe aliquo ple no liquore iquātū emanat foras: tn̄ neceſſe ē plenitudinē derogari: ſic ⁊ i aia inquātū emanauerit ab ipſius dile ctione ad illicita: intantū minui neceſſariū ē amorē ad de um. GRE. niſſenus: In tria aūt quedā aie vis diſcernit. Hec eni ē augmētatiua ſolū ⁊ nutritiua: que etiā i plātis reꝑit. Alia ē que ſenſualiter diſponit: que ſaluabat i natu ra irrationaliū aialiū. Perfecta aūt viſ aie ē rōnalis: que i natura hūana ꝯſpicit. Dicēdo g̊ cor: ſubſtātiā corpoleꝫ ſignificauit. ſ. nutritiuā. dicēdo v̄o aiam: mediocrē. i. ſen ſitiuā. dicēdo v̄o mētem: altiorē nām. i. intellectiuā ⁊ ꝯſi deratiuā potētiā. THEO. Hic igit intelligēdū eſt ꝙ oꝫ nos oēm virtutem aie amori diuino ſubijcere: ⁊ hoc vi riliter ⁊ nō remiſſe. vn̄ addit: Et ex oibus viribus tuis. MAXI. Cū hac igit itentōe trinā ad deū dilectionē lex ꝯtractat: vt auellat nos a trina mūdi habitudine: qua re ſpicit ad poſſeſſiones: ad gl'iam: ⁊ ad voluptates: i q̄bus etiā tentatus chriſtus. BA. Siqs aūt querat quo pacto diuina dilectio poterit obtineri: dicem⁹ indocibilis ē di uina dilectio: nā nec lucis gaudere p̄ntia: nec vitā ample cti ab alio didicim⁹: vel amare parentes aut alūnos: ⁊ multomagis diuine dilectionis doctrina. Sꝫ ſeminalis quedā rō nobiſ iſita ē, itriſecus: h̄ns cās vt hō deo adhe reat quā rōeꝫ accipiēs doctria diuinorū p̄ceptorū colē diligēter: cauteqꝫ fouere ⁊ ad pfectionē diue gr̄e ꝑducere ꝯſueuit. nālit er eni bonū amam⁹: amam⁹ etiā ꝓprium ⁊ cognatū: necnon ⁊ benefactoribus ſponte affectionē to tā ꝓfundim⁹. Sic igit bonus ē deus: oia vero bonū de ſiderāt qꝺ volūtarie pficit: nālr nobis ieſt: quē ⁊ ſi ꝑ bōi tatē minime nouiſſem⁹: ex hoc ipo tn̄ ꝙ ab ipo ꝓceſſim⁹ te nemur ipꝫ vltra moꝫ amare: tanq̄ ſ. nobiſ cognatū. Ma ior ēt ē ⁊ bn̄facto ⁊ oib⁹ q̄ nāliter diligūt. Eſt igit primū ⁊ p̄cipuū mādatū diuine dilectōis: ſꝫ aūt p̄mi ꝯpletiuū ⁊ ab eo ꝯpletū quo monemur dilige ꝓximū. vn̄ ſeq̄t. Et ꝓximū tuū ſic teipꝫ. Sortimur aūt a dō potētiā ad hui⁹ executionē mādati. Quis aūt n̄ nouit qm̄ māſuetū ⁊ cōi catiuū aial ē hō: n̄ aūt ſolitariū ⁊ ſilueſtre: Nihil eni tā ꝓ priū ē nr̄e nature: ſicut adinuicē cōicare: ⁊ mutuo idige re: ⁊ cognatū diligē. Quorū g̊ p̄ueniēs dn̄s nobis tradit ſemina: horū ꝯſiter fruct⁹ requirit. CHR. Tu tn̄ atten de qualiter fere cū eodē exceſſu poſtulat vtrūqꝫ p̄ceptuꝫ de deo eni ait: Toto corde tuo. de ꝓximo: Sic teip̄m. Quō ſi diligēter ꝯſeruaretur: nec ſeruus eēt nec liber nec victor nec victus: nec diues nec paup: nec not⁹ vnq̄ eēt diabolus. Potius enim palee ignis ſuſtinerēt imiſſionē q̄ feruorē charitatis diabolus: a deo cūcta ſupat dilecti onis ꝯſtātia. GRE. xxix. mo. Cū aūt dicat: Diliges ꝓ ximū tuū ſicut teip̄m. quō alteri miſerādo pius ē: q̄ ad huc iniuſte viuēdo fit ipius ſibimeipſi: CHRY. Cū aūt legiſperitus r̄ndiſſet que ꝯtinebāt i lege: Chriſtus cui no ta ſunt oia: ſcidit fallacie ei⁹ retia. Sequit eni: Dixitqꝫ illi: recte r̄ndiſti hoc fac ⁊ viues. ORI. Ex his idubitan ter colligit ꝙ vita que p̄dicat ꝑm mūdi creatorē deum ⁊ antiquas ſcripturas ab eo traditas: vita ꝑpetua ē. Atte ſtat eni dn̄s ſumēti: ex deuteronomio q̄dē illud: Diliges dominum deum tuū: Ex leuitico v̄o illud: Diliges ꝓxi mū tuum ſicut teipſum. Hec aūt dicta ſunt ꝯtra ſequaceſ valentini baſilidis ⁊ martionis. Quid eniꝫ aliud voluit nos facere ad querendum vitam eternam: niſi que conti nent lex ⁊ prophete.

¶ Ille aūt volēs iuſtificare ſeipſuꝫ dixit ad ieſū Et qs ē meus ꝓximus? Suſpiciēs aūt ieſus dixit Hō quidā deſcēdebat ab hieruſalē i hierico ⁊ i cidit i latrōes: q et diſpoliauerūt eū: ⁊ plagis im poſitis abierūt ſemiuiuo relicto. Accidit aūt vt ſa cerdos qdam deſcēderet eadē via: ⁊ viſo illo pre teriuit. Similiter ⁊ leuita: cū eēt ſecus locū ⁊ vide ret eū ꝑtranſijt. Samaritanus aūt qdā iter faciēs venit ſecus eū ⁊ vidēs eū: miſericordia motus ē. Et appropiās alligauit vulnera eius: infundens

oleū ⁊ vinum: ⁊ iponēs illū i iumētū ſuum duxit in ſtabulum: ⁊ curam eius egit. Et altera die protulit duos denarios: ⁊ dedit ſtabulario ⁊ ait. Curam illius habe: ⁊ quodcunq; ſupererogaueris: ego cū rediero reddā tibi. Quis horū triū videt̄ tibi ꝓximus fuiſſe illi qui icidit in latrones? At ille dixit. Qui fecit miſericordiā i illū Et ait illi ieſus. Uade ⁊ tu fac ſimiliter.

CI. Laudatus legiſperit⁹ a ſaluatore ꝙ recte rn̄dit: i ſuꝑbiā ꝓrupit: nullū ſibi ꝓximū putās eē: quaſi nullus eēt ei i iuſticia ꝯparādus. vn̄ dr̄: Ille aūt volēs iuſtificare ſe ipm̄: dixit ad ieſu3: Et q̄s eſt meus ꝓxim⁹? Circūueniūt eni eū quodāmō alternati3 vitia ⁊ fallacia qua3 tētādo q̄ſiuerat: ad arrogātiā lapſus. In hoc aūt ꝙ querit: Quis ē meus ꝓximus: vacuus a dilectione ꝓximi oñditur: cū nō eſtimet aliquem ſibi ꝓximū eē: ⁊ ꝑ ꝯn̄s a dilectione diuina: qm̄ cū fratrē nō diligat quē videt: nō pōt deu3 diligere quē nō videt. AMB. Rn̄dit etiā ꝙ neſciret ꝓximū ſuū: q2 nō credebat i xp̄3: ⁊ qui xp̄3 neſcit: neſcit legē Cū eni vitatē ignoret: quō pōt ſcire legē: que ānūciat veritatē. THEO. Saluator aūt nō actibus aut dignitatib⁹ ſ3 natura determinat ꝓximū. q. d. nō putes ꝙ q̄uis iuſtus ſis: nullus tibi ſit ꝓximus. Oēs naq; qui eādem naturam cōicant: ꝓximi tui ſunt: fias igitur ⁊ tu eoꝝ ꝓximus: nō loco ſed effectu: ⁊ circa eos cura: ⁊ ad hoc ſamaritanum i exemplū ducit. vn̄ ſequitur: Suſpiciēs aūt ieſus dixit. Hō quidā deſcē. ab hie. in hieri. GRECVS. Bene ē generis appellatio. nō eni ait: Deſcēdit quidā: ſ3 hō quidā. nam ſermo fit de tota hūanitate. AV. de que. euā. Hō eni iſte ipſe adam itelligit in genere hūano. Hieruſalē ciuitas pacis: illa celeſtis: a cuius btitudie lapſus ē. hierico iterpretat̄ luna ⁊ ſignificat mortalitatē noſtra3 ꝓpter hoc ꝙ naſcit̄: creſcit ſeneſcit: ⁊ occidit. AV. ꝯtra pelagiū: Uel hieruſalē que iterp̄tat̄ viſio pacis: paradiſu3 dicim⁹. Añ eni q̄ peccaret hō i viſiōe paci erat: hoc ē i paradiſo: vbi quicq̄d videbat pax erat ⁊ leticia. Inde deſcēdit quaſi humiliatus ⁊ miſer factus ꝑ peccatum hierico. i. i mūdū: in quo oia orta occidūt ſicut luna.

THE. Nō aūt dicit Deſcēdit: ſed deſcēdebat: ſemp. n. hūana natura ad iferiora tendebat: ⁊ non in ꝑte ſ3 in toto vite atēdebat paſſibili. BA. Cōuenit etiā hoc ſiquis loca ꝓſpexerit. hiericho eni tenet loca ꝯuallia paleſtine hieruſalem vō in cacumine ſita ē occupās apicē montis venit igitur hō ab altis ad infima: vt a latronibus caperet: q̄ incolebāt deſertū. vn̄ ſequitur: Et incidit i latrones CHRY. Primū iſti⁹ hois miſerandus ē caſus: qui iermis ac deſtitut⁹ i latrones iciderit: quiq; improuid⁹ icautuſq; eā viā elegerit: qua euadere ꝑdonū manus nequiuerit. nō. n. poſſet iermis armatos: iprouidus peſſimos icautus nociuos effugere. Quippe cū malicia ſemp armata ſit dolis: crudelitate ſepta: munita fallacia: ⁊ ad nocēcendi ſeuitiā ꝑparata. AM. Qui ſūt aūt iſti latrones niſi angeli noctꝭ atq; tenebraꝝ: i quos ñ icidiſſet: niſi eis mādati celeſtis deuius ſe feciſſet obnoxium. CHRY. In exordio igit̄ mūdi nocēdi fallaciā diabolus ē operatus i hoiem: i quē fallādi virus exercuit: ⁊ malicie nocētiā dedicauit. AV. ꝯtra pelagiū: Incidit g̃ i latrones. i. i diabolū ⁊ angelos ei⁹ q̄ ꝑ inobedientiā primi hois humanū gen⁹ deſpoliauerūt moꝝ. ſ. ornamētis ⁊ vulnerauerūt bono. ſ. poſſibilitatiſ: liberi arbitrij ꝑdito. vn̄ ſeq̄t Qui etiā deſpoliauerūt eū ⁊ plagis ipoſitis abierūt. In illo. n. peccāte plagā fecit: i nos vō plagas: cū ꝑ vnū peccatū qd̄ ꝯtrahim⁹ ſuꝑaddim⁹ multa peccata. AV. de que. euā. Uel ſpoliauerūt hoiem imortalitate: ⁊ plagis ipoſitis pctā ſuadēdo reliq̄rūt ſemiuiuū: q2 ex ꝑte q̄ pōt itelligere ⁊ cognoſcē deū viuus ē hō: ex ꝑte aūt qua peccatis ꝯtabeſcit ⁊ ꝑmit: mortuus ē. ⁊ hoc ē qd̄ ſubdit: ſemiuiuo relicto. AV. ꝯtra pelagiū: Semiuiu⁹ eni habet vitalē motū. i. liberum arbitriū vulneratū ⁊ ad eternā vitā quā ꝑdiderat redire non ſufficiebat: ⁊ ideo iacebat q2 vires ei ꝓprie ad ſurgēdum nō ſufficiebāt: vt ad ſeſanādū medicū. i. deū requireret. THE. Aut ſemiuiu⁹ dr̄ hō poſt peccatū: q2 aia imortalis ē: corpus vō mortale ita vt medietas hois morti ſuccūbat: aut q2 humana natura i xp̄o ſperabat ꝯſequi ſalutē: ita vt nō oio morti ſuccūberet: ſ3 iq̄tū adā peccauerat: mors i mundū intrauit i xp̄i vō iuſtificatione mors erat deſtruēda. AM. Uel ſpoliāt q̄ accepimus idumēta gratie ſpiritalis: ⁊ ſic vulnera iferre ꝯſueuerūt. nā ſi itemerata que ſuminus dumēta ſeruem⁹: plagas latronū ſentire nō poſſumus. BA. Uel pōt itelligi ꝙ expoliauerūt eū plagis ꝑus impoſitis: ꝑcedūt eni vulnera nuditatē: vt itelligas ꝙ peccatū gratie ꝑcedat carentiā. BED. Dicunt̄ aūt plage peccata q2 his nature humane itegritas violat̄. Abierūt aūt nō ab iſidijs ceſſando: ſ3 inſidiaꝝ fraudes occultando CHRY. Hic itaq; hō. i. adā iacebat deſtitutus ſalutis auxilio: ꝯfoſſus vulneribus delictoꝝ: cui nec ſacerdos aaron tranſiens ſacrificio potuit ꝓfuiſſe. Sequit̄ eni: Accidit aūt vt ſacer. q̄dā deſcē. eadē via: ⁊ viſo eo ꝑteriuit Nec etiā eius frater moyſes leuita: ꝑ legē potuit ſubuenire. vn̄ ſequitur: Similr̄ ⁊ leuita cū eēt ſecus locū ⁊ videret eū ꝑtrāſijt. AV. cōtra pelagiū: Uel i ſacerdote ⁊ leuita duo tp̄a intelligunt̄: legis. ſ. ⁊ ꝓphaꝝ: in ſacerdote lex ꝑ quā ſacerdotiū ⁊ ſacrificia inſtituta ſunt. in leuita vaticiniū ꝓphetaꝝ: quoꝝ tꝑibus humanū gen⁹ ſanari non potuit: q2 ꝑ legē ꝯditio peccati nō aboleuit. THE. Dicit aūt Preterijt: q2 lex venit ⁊ ſtetit vſq; ad tēpus preſixum: deinde nō valens curare abijt. vide etiā ꝙ lex non ad hoc data eſt precogitatiue vt hoiem curaret: nō enim poterat hō a principio ſuſcipere chriſti myſterium ⁊ id dicit: Accidit vt ſacerdos quidā. qd̄ ꝯſueuim⁹ dicere in his que nō ꝑmeditatiue fiūt. AV. de vbis dn̄i: Uel q2 hō deſcēdēs a hieruſalē i hiericho iſraelita fuiſſe itelligit̄: qd̄ intelligi pōt q2 tranſiens ſacerdos vtiq; genere ꝓximus preterijt iacentem. tranſit leuita ⁊ hic genere ꝓximus: iacentem ⁊ ipſe cōtempſit. THEO. Miſerti inquā illi⁹ fouere eum cogitauerunt: poſtmodū vō tenacitate deuicti abierūt retrorſum. hoc eni3 deſignat qd̄ dicit: Preterijt. AV. de vbis dn̄i: Trāſijt ſamaritanus genere longinquus: miſericordia ꝓximus: fecit qd̄ ſequitur: Samaritanus aūt q̄dā iter faciēs venit ſecus eū. In quo ſamaritano ſe voluit itelligi dn̄s noſter ieſus xp̄s. Samaritanus eni cuſtos iterpretat̄: ⁊ de ipſo dr̄: Nō dormitabit neq; dormiet q̄ cuſtodit iſrael: q2 reſurgēs a mortuis iā nō morit̄. Deniq; cū dictū eē3 illi: Quia ſamaritanus es ⁊ demoniū hēs: negauit ſe hēre demonium q2 ſe nouerat demonū expulſorē: nō ſe negauit infirmi cuſtodē. GRECVS. Uocat aūt hic xp̄s ſe ſamaritanū oportune: cu eni alloqueret̄ legiſperitū ſupbiētē in lege voluit exprimere qm̄ nec ſacerdos nec leuita ⁊ qui ꝯuerſabant̄ i lege: legis ꝓpoſitū implebāt: ſed ipſe venit ꝯſūmaturus legis ꝓpoſitū. AM. Hic aūt ſamaritan⁹ etiā erat deſcēdens. Quis eni ē qui deſcēdit de celo: niſi q̄ aſcēdit i celū filī⁹ hois q̄ ē in celo? THE. Dicit aūt Iter faciēs. quaſi ex ꝓpoſito hoc ſtatuēs: vt nos curaret. AV. ꝯtra pelagiū: Uenit aūt in ſimilitudine carnis peccati: ideo ſecus eū quaſi in ſimilitudine. GRECVS. Uel ſecus viā venit: fuit enim vere viator: no deuiator: gr̄a noſtri deſcendēs ad terrā. AM. Ueniēs aūt factus ē ꝯpaſſionis noſtre ſuſceptione finitim⁹ ⁊ miſericordie collatione vicinus. vn̄ ſequit̄: Et vidēs eū miſericordia mot⁹ ē. AV. ꝯtra pelagiū: Uidēs quide3 eū iacēte3: nō valentē: non currentē ⁊ ideo miſericordia motus eſt: q2 in eo nullum meritū iuenit quo curari dignus eēt: ſed ipſe de peccato dānauit peccatū i carne. vn̄ ſeq̄t: Et appropiās alligauit vulnera ei⁹ ifūdēs oleū ⁊ vinū. AV. de vbis dn̄i: Quid enī iā

enĩ tã longinquũ. quid tã remotum: ꝙ deus ab hoĩbus: ĩmortalis a mortalibus: iuſtus a peccatoribus: nõ loco lõge ſed diſſimilitudine. Cũ ergo haberet ĩ ſe duo bona .ſ. iuſticiã ⁊ ĩmortalitatẽ: ⁊ nos duo mala .ſ. iniquitatē ⁊ mortalitatẽ ſi vtrũqȝ malũ noſtrũ ſuſcepiſſet: par noſter fuiſſet ⁊ liberatore nobiſcũ opus haberet. vt ḡ eſſet ñ hoc qḋ nos: ſed ꝓpe nos: nõ ẽ ille peccator vt tu: ſed factus ẽ mortalis qḋ tu ſuſcipiẽdo penã: ⁊ nõ ſuſcipiẽdo culpam: deleuit ⁊ penã. AV. de que. euã. Alligatio vulnerꝫ ẽ cohibitio peccatorꝫ: oleũ ꝯſolatio ſpei bone apud indulgẽtiã datã ad recõciliationẽ pacis: vinũ exhortatio ad operandũ feruẽtiſſime in ſpũ. AM. Uel ꝯſtringit vulnera nr̃a auſteriore p̄cepto. ſicut oleo fouet remiſſiõe peccati ſic vino ꝯpungit denũciatione iudicij. GRE. xx. mora. Uel in vino morſum diſtrictionis adhibet: in oleo mollitiẽ pietatis: per vinũ vnguãt putrida: p oleũ ſanãda foueant. Miſcẽda ẽ ergo lenitas cũ ſeueritate: ⁊ faciendũ ẽ quoddã ex vtroqȝ temperamẽtũ: vt neqȝ mĺta aſperitate exulcerentur ſubditi: neqȝ nimia benignitate ſoluãtur. THEO. Uel aliter: Que ſm hoiẽ ẽ ꝯuerſio oleũ eſt: que vo ſm deũ vinũ ẽ: qḋ diuinitatem ſignificat: quã nemo potuiſſet ſuſtinere: niſi oleũ haberet .i. ꝯuerſatio humana. vñ quedã operat᷒ ẽ hũane: quedã diuinitus. Infudit ḡ oleũ ⁊ vinũ qꝛ nos hũanitate ⁊ diuinitate ſaluauit. CHRY. Uel vinũ infudit .i. ſanguinẽ paſſionis ⁊ oleũ chriſmatis ſcificatõ ꝯfert p chriſmatis vnctionẽ a celeſti medico cõſciſſa loca ligant: ⁊ intra ſemetipſa retinẽtia medicinã, operãte medicamine: p̄iſtine ſanitati reddunt. Infuſo ḡ vino ⁊ oleo ipoſuit eũ ſup iumtum. vñ ſeqͭ: Et ipones illũ i iu. ſu. duxit i ſtabulũ: ⁊ curã ei᷒ egit. AV. de que. euã. Iumẽtum ei᷒ ẽ caro: q̄ ad nos venire dignatus ẽ. Imponi iumẽto: ẽ i ipſam incarnationẽ xp̄i credere. AM. Uel iumẽto iponit dñ peccata nr̃a portat: ⁊ p nobis dolet: hõ eni iumento ſimilis factus ẽ: ⁊ iõ ſupra iumentũ ſuũ nos ipoſuit: ne nos eſſemus ſicut equus ⁊ mulus: vt p nr̃i corporis aſſumptionẽ infirmitatẽ noſtre carnis aboleret. THE. Uel ipoſuit i ſuũ iumentum .i. i corpus ſuũ. mẽbra naqȝ ſua nos fecit: ⁊ pticipes corporis eius: ⁊ lex quidẽ nõ oẽs ſuſcipiebat. Moabite iquit ⁊ amonite nõ intrabunt i eccleſiã dei. nũc vo in oi gente q̄ timet dñm: ab eo ſuſcipit volens credere ⁊ pars eccleſie fieri: ꝓpter hoc dicit: ꝙ duxit eũ in ſtabulũ. CHRY. Eſt eni ſtabulũ eccleſia que in itinere mundi laſſatos: ⁊ ſarcinis delictorꝫ defeſſos ſuſcipit veniẽtes: vbi depoſito onere peccatorꝫ viator laſſus reficit: ⁊ refectus ſalubri paſcua reparat. Et hoc ẽ qḋ dĩ: Et curã illius egit: Totũ eniꝫ qcquid ꝯtrariũ nocẽs ⁊ malũ ẽ foris eſt: qꝛ intra ſtabulũ requies omnis ſalubritaſqȝ incluſa ẽ. BED. Et bene iumento impoſitum duxit in ſtabulũ: qꝛ nemo niſi p baptiſmũ corpori xp̄i adunatus: eccleſiam intrabit. AM. Sꝫ qꝛ nõ vacabat: ſamaritano huic diu in terris degere redeundum erat vñ deſcẽderat. vñ ſeqͭ Et altera die ꝓtulit duos denarios ⁊ ḋdit ſtabulario: ⁊ ait: Curã illi᷒ habe. Quis ẽ iſte alter dies: niſi forte ille dñice reſurrectionis: de quo dictũ ẽ: Hec ẽ dies quã fecit dñs: Duo autẽ denarij ſunt duo teſtamenta que imaginẽ i ſe hñt eterni regis expꝛeſſã: quorꝫ p̄cio vulnera noſtra curãt. AV. de que. euã. Uel duo denarij ſũt duo precepta charitatis: quã p ſpiritũ ſcm̃ acceperũt apl̃i ad euãgeliꝫãdũ ceteris: vĺ ꝓmiſſio vite pñtis ⁊ future. ORI. Uel duo denarij vĩ mihi eẽ ſcia ſacrĩ: quõ p̄r in filio ⁊ filius i p̄re ſit: q̄ velut mercede donat eccl̃ie angelus: vt diligentius curet hoiẽ ſibi cõmẽdatũ: quẽ ꝓ anguſtia tp̄is etiã ipſe curauerat. Et ꝓmittit ei qcq̄d de ſuo i medela ſemiuiuẽtis expẽderet: illico eſſe reddẽdũ. vñ ſeqͭ: Et quodcunqȝ ſuperogaueris ego cũ rediero reddã tibi. AV. de que. euã. Stabulari᷒ fuit apl̃s q̄ ſuperogauit aut illõ ꝯſiliũ qḋ ait: De ṽginib᷒ aũt p̄ceptũ dñi nõ hẽo: ꝯſilium aũt do. aut ꝙ etiã manib᷒ ſuis opatus ẽ: ne infirmorꝫ aliquẽ i nouitate euãgelij grauaret: cũ ei liceret ex euãgelio paſci. Multũ etiã ſuperogauerũt apl̃i. ſꝫ ⁊ ꝓ tp̄e doctores qui vetus ⁊ nouũ teſtm̃ expoſuere: ſuperogauerunt p q̄bus retributionẽ accipiẽt. AM. Beat᷒ ḡ ille ſtabularius qui alteri᷒ vulnera curare põt. Btũs ille cui dicit ieſus: Qḋcũqȝ ſuperogaueris: reuertẽs reddã tibi. Sed qñ reuerteris dñe niſi iudicij die: Nã licet vbiqȝ ſis ſẽp ⁊ ſtans i medio nr̃m nõ cerneris a nobis: erit tñ tp̄s quo vniuerſa caro te reſpiciet reuertentẽ. Reddes ḡ qḋ debes btĩs: quibus es debitor. Utinã nos ſimus idonei debitores: vt qḋ accepimus poſſimus exoluere. CIRYL. His ḡ p̄miſſis: oportune iam dñs legiſperitũ interrogat ſubdẽs: Quis horꝫ triũ tibi vĩ ꝓximus fuiſſe illi qui icidit i latrones: At ille dixit qui fecit miſericordiã i illum. Neqȝ eni ſacerdos neqȝ leuita factus fuit ꝓximus patiẽtis: ſꝫ ille q̄ ẽ eius miſertus. Inutilis eſt enim ſacerdotij dignitas ⁊ legis ſcia: niſi p bona opa ꝯfirmetur. vñ ſeqͭ: Et ait illi ieſus: vade tu ⁊ fac ſimiliter. CHR. q. d. Si quem vides oppreſſum nõ dicas: vtiqȝ neqȝ ẽ. ſꝫ ſiue gẽtilis ſit ſiue iudeus ⁊ ope idigeat: nõ cauilleris auxiliari q̄cũqȝ mala fuerit paſſus. AV. de doctrina xp̄iana: Ex hoc itelligimus eũ eſſe ꝓximũ: cui vel exhibendũ ẽ offm̃ miſericordie ſi indiget: ⁊ exhibẽdũ eẽt ſi idigeret. Ex quo iam ꝯñs ẽ: vt etiã ille a quo nobis viciſſim exhibẽdũ eſt ꝓximus noſter ſit: ꝓximi .n. nomẽ ad aliq̄d ẽ: nec quiſꝙ eſſe ꝓximus: niſi ꝓximo põt. Nullũ aũt exceptũ eſſe cui miſericordie deneget offm̃: q̄s nõ videat: dicẽte dño: Benefacite his q̄ vos oderũt. vñ manifeſtum ẽ hoc p̄cepto quo iubemur diligere ꝓximũ: etiam ſcõs angelos contineri: a quibus tanta nobis miſericordie impendũt officia: ex quo ⁊ ipe dñs ꝓximũ nr̃ꝫ ſe dici voluit: ſignificãs ſe opitulatum eſſe ſemiuiuo iacente in via. AM. Non eniꝫ cogitatio facit proximum ſed miſericordia: qꝛ miſericordia ſecundum naturam. nihil enim tam ſm naturã ꝙ iuuare conſortem nature.

Factum ẽ aũt dũ irẽt: ⁊ ipſe itrauit i quoddã caſtellũ: ⁊ mulier quedã martha noĩe excepit illũ i domũ ſuã ⁊ huic erat ſoror noĩe maria. Que ẽt ſedẽs ſecus pedes domini audiebat verbum illi᷒ martha aũt ſatagebat circa frequẽs miniſterium. Que ſtetit ⁊ ait: Dñe: nõ ẽ tibi cure ꝙ ſoror mea reliquit me ſolã miniſtrare: Dic ergo illi vt me adiuuet. Et rñdens dixit illi dñs: Martha martha ſolicita es: ⁊ turbaris erga plurima. Porro vnũ eſt neceſſarium: Maria optimam partem elegit: que non auferetur ab ea.

BED. Dilectio dei ⁊ ꝓximi q̄ ſuperius ṽbis ⁊ parabolis continebatur: hic ipſis rebus ⁊ varietate deſignatur. Dicit eni: Factũ ẽ aũt dũ irẽt: ⁊ ipſe itrauit in quoddã caſtellũ. ORI. Cuius quidẽ nomen lucas hic tacet ſed ioannes exprimit vocans ipſum bethaniam. AV. de verbis domini: Sꝫ dñs qui in ſua ꝓpria venit: ⁊ ſui eũ nõ receperũt: ſuſceptus ẽ tanꝙ hoſpes Sequit eni: Et mulier q̄dã martha noĩe exce. il. i do. ſuã ſic ſolẽt ſuſcipi peregrini: ſꝫ tñ ſuſcepit famĺa dñꝫ: egra ſaluatorẽ creatura creatorẽ. Ne q̄s aũt dicat: O beati q̄ xp̄ꝫ ſuſcipe i domũ ꝓpriã meruerũt: noli dolere cũ iquit: Qḋ eni vni ex minimis meis feciſtis: mihi feciſtis. Accepta aũt forma ſerui: in illa paſci a ſeruis voluit dignatione: nõ ꝯditione. Habebat carnẽ i qua quidẽ eſuriret ⁊ ſitiret: ſꝫ i heremo eſuriẽti ãgeli miniſtrabãt: ḡ quo paſci voluit: paſcẽti p̄ſtitit: Martha igit dñꝫ paſcere diſponẽs: ⁊ p̄parãs circa miniſteriũ occupabat: Maria vo ſoror ei᷒ paſci magis elegit a dño. Sequit eni: Et huic ſoror noie maria: que etiam ſedẽs ſecus pedes dñi audiebat verbum illius. CHRY. Non ſimpliciter dicitur de maria ꝙ ſederet

ꝑpe ieſum: ſ3 ſecus pedes illius: vt oñdat diligētiā aſſi-
duitatē: ⁊ ſolertiā erga auditionē: ⁊ multā reuerētiā quā
habebat ad dñm. AV. de vbis dñi: Quāto aūt humili⁹
ad pedes ſedebat: tanto amplius capiebat. ꝯfluit enim
aqua ad humilitatē ꝯuallis: denatat de tumoribus coll.
BA. Oīs aūt operatio ⁊ vbū ſaluatoris regula ē pieta-
tis ⁊ vtutis: ob hoc eni induit corpus noſtrū: vt nos con
uerſationē illi⁹ imitemur ꝓ poſſe. CHRY. Exemplo
igit̃ ſuo docet diſcipulos qualiter ſe gerere debeāt in do
mibus eoꝝ qui eos ſuſcipiūt: vt ſ. applicātes ad domū
nō reſupini qeſcāt ſed poti⁹ replcāt ſuſcipiētes ſacris ⁊
diuinis doctrinis. hi vo q̄ domū parāt: exeant obuiam
hilariter ⁊ feruēter duab⁹ de cāis: pmo qdē edificabūt i
doctrinis eoꝝ: quos ſuſcipiūt: deinde ⁊ recipiēt charita
tis mercedē. vñ ⁊ hic ſequit̃: Martha aūt ſatagebat cir-
ca frequēs miniſteriū. AV. de vbis dñi. Bene martha
circa corporalē dñi neceſſitatē vel volūtatē miniſtrabat
quaſi mortali: ſ3 qui erat in carne mortali: in principio
erat vbū. Ecce qd̄ maria audiebat: Verbū caro fcm̄ eſt.
Ecce cui martha miniſtrabat: laborabat iſta: vacabat il-
la. verūtñ martha laborās: multū i illa occupatōe ⁊ ne-
gocio miniſtrādi iterpellauit dñm: ⁊ de ſorore ꝯqueſta ē
Seqt̃ eni. Et ait dñe: nō ē ti. cu. q ſor. mea reli. me ſo. mi.
Erat eni maria itenta dulcedini: vbi dñi a martha ꝯuiui
um dño pabat: in cui⁹ ꝯuiuio nō iucūdabat. Cū ḡ ſuaui
ter audiret vbū dulciſſimū ⁊ corde intenſiſſimo paſcere
tur: iterpellato dño a ſorore ſua: quō putam⁹ eā timuiſ
ſe ne diceret ei dñs: Surge ⁊ adiuua ſororē tuam: Mira
eni ſuauitate tenebat: q ꝑfecto maior ē mētis q̄ ventris:
ſ3 cāꝫ ſuā tāq̄ ocioſa iudicij maluit ꝯmittere. nec i rñden
do voluit laborare. ſi n. pararet rñdēdi ſmonē remittēt
audiēdi intentionē. Rñdit ḡ dñs q in vbo nō laborabat
q2 vbū erat. Sequit̃ eni: Et rñdens dixit illis dñs: Mar
tha mar. ſol. es ⁊ turbaris erga plurima. Repetitio nois
idiciū ē dilectionis: aut forte mouēde itentionis: vt audi-
at atēti⁹. Bis vocata audit: Turbari erga plurima. i. cir
ca multa es occupata: vult eni hō occurrere qñ miſtrat
⁊ aliqñ nō pōt: qrit qd̄ deeſt: parat qd̄ adeſt: diſtendit ani
mus. nā ſi martha ſufficeret: adiutoriū ſororis nō poſce
ret. multa ſunt: diuerſa ſunt: q2 carnalia ſunt: q2 tpalia: ſ3
Preponit aūt vnū multis: nō eni a multis vnū: ſ3 multa
ab vno. vñ ſequit̃: Porro vnū ē neceſſariū. Circa vnum
ſe voluit occupari ſ3 illud: Mihi adherere deo bonū ē
vnū ſunt pr̄ ⁊ filius ⁊ ſpūſſcūs: ad hoc vnū nō nos pduc̄
niſi multi habeamus cor vnū. CI. Vel aliter cū ſuſce-
perint aliq̄ frēs deū nō ſolicitent erga multum offm̄: nec
poſcāt que p manibus nō ſūt: ⁊ op⁹ exuperāt: grauat. n.
paſſim i qualibꝫ re qd̄ ſupfluit: generat eni volētibus cō
ferre tediū: ⁊ vr̄ q fuit aliqs eā laboris. BA. Abſurdū
etiā ē cibos ad ſuſtētationē corpis ſumere: ac p eos itēꝝ
officere corpori ⁊ ipedire ipm̄ erga mandatoꝝ diuinoꝝ
offm̄. Si ḡ adueniat aliqs pauperꝝ: ſumat formā ⁊ exem
plar modeſtie ciboꝝ: nec eā viuere volētiū i delitijs mē
ſā ꝓpriā pparem⁹. vniformis eni ē xp̄iani vita. ad vnā
itendēs intentionē. ſ. ad gloriā dei. Multiformis vero ⁊
varia vita eoꝝ que d foris ſūt: ꝓ libito variata eoꝝ: Tu
vo cur diū copia ciboꝝ ⁊ eā dilectionis fratri pparas
mēſam criminaris eā voluptatiſ: ⁊ diffundis i eā gulo-
ſitatis obprobria: arguēs delitias ei⁹ in eo qd̄ pparas?
Nō cōmēdauit dñs marthā occupatā circa frequēs mi
niſteriū. AV. d v. dñi: Quid ḡ putam⁹ rephenſuꝫ eē mi-
niſteriū marthe: quā cura hoſpitalitatis occupauerat: q
tāto hoſpite letabat: hoc ſi verꝫ ē: dimittāt hoies q mi-
niſtrāt egētib⁹: vacēs vbo: occupent circa ſciam ſalutarē
nihil ſit cura eiſ qs pegrin⁹ i vico ſit: qſ egeat pane: vacēt
opa mie: vni iſtet ſcie. THEO. Nō ḡ dñs hoſpitalitatē
ꝓhibet: ſ3 plurimoꝝ turbationē ſcilicet abſtractioēꝫ ⁊ tu
multū: ⁊ vide ꝯſiliū dñi: q prius dñs nihil dixerat mar
the: ſ3 poſtq̄ illa ſororē ab auditu ſtudebat euellere: tūc
dñs occaſione hita icrepauit eā vſq3 eni adeo honorāt
hoſpitalitas: donec ad neceſſariora nos atrahit. Cū vo
icipit ab vtilioribus ipedire: manifeſtū ē q honorabilior ē
diuinoꝝ audit⁹. AV. de v. do. Nō ḡ dñs opus rephen
dit: ſ3 mun⁹ diſtinxit. Seqtur eni: Maria optimā pte ele
git q ñ auferet ab ea: Nō tu malā: ſ3 illa meliorē: vñ meli
orē q2 ab ea nō auferet: a te auferet aliqñ on⁹ neceſſitat
Nō eni cū veneris ad illā patriā iuenies pegrinū quē ſu
ſcipias hoſpitio: ſed bono tuo auferet: vt qd̄ melius eſt
det. auferet a te labor vt requies det. Tu nauigas: illa in
portu ē. eterna eni ē dulcedo veritatis: in hac tñ vita au
get: in illa pficiet: nunq̄ auferet. AM. Agat ḡ te ſic ma-
riā deſideriū ſapie: hoc eni maius: hoc pfectius op⁹: ne
miniſterij cura cognitionē vbi celeſtis auertat. Nec argu
as eos ⁊ ocioſoſ iudices: quos videaſ ſapie ſtudē. AV.
de que. euā. Myſtice aūt q martha excepit illū in domū
ſuā: ſignificat eccleſiam que nūc excepit dñm i cor ſuum
Maria ſoror ei⁹ que ſedebat ad pedes dñi ⁊ audiebat
vbum ei⁹: ſignificat eādē eccliaꝫ: ſ3 i futuro ſeculo: vbi
ceſſans ab ope miniſterioq3 indulgētie: ſola ſapia pfruit̄
Qd̄ aūt ꝯquerit̄ q ſoror eius eā nō adiuuet: occaſio da
tur ſnie dñi: qua oñdit iſtā eccliā ſolicitā eē ⁊ turbari er-
ga plurima: cū ſit vnū neceſſariū: ad qd̄ p miniſterij hui⁹
merita puenit. Maria vo dic̄ optimā pte elegiſſe: q2 per
hāc ad illā tēdit: ⁊ nō aufert. GRE. vi. mora. Vel p ma
riā q vba dñi reſidēs audiebat: ꝯtēplatiua vita exprimit̄
p marthā exteriorib⁹ obſequijs occupatā: actiua vita ſi
gnificat: ſ3 marthe cura nō rephendit: marie vo laudat
q2 magna ſunt actiue vite merita: ſed ꝯtemplatiue poti
ora. vñ nec auferri vnq̄ marie pars dicitur: q2 actiue vi
te opera corpore tranſeunt: contemplatiue autem gau
dia melius ex fine ꝯualeſcūt.

CA. XI.

ET factū ē cū eēt i quodā loco orās
vt ceſſauit: dixit vn⁹ ex diſcipulis ei⁹
ad eū: Dñe doce nos orare ſicut do
cuit ioannes diſcipulos ſuos. Et ait il
lis: Cū oratis dicite: Pater ſcīficet̄
nomē tuū adueniat regnū tuū: panē noſtrū quoti
dianū da nobis hodie ⁊ dimitte nobis pcā nr̄a
ſiquidē ⁊ nos dimittimus debēti nobis: ⁊ ne nos
inducas in tētationem.

BE. Poſt hiſtoriā ſororꝝ que duas eccleſie vitas ſignifi
cauerūt. nō fruſtra dñs ⁊ ipe oraſſe ⁊ diſcipulos orare
docuiſſe ſcribit: q2 ⁊ orō quā docuit: vtriuſq3 i ſe vite ꝯti
net myſteriū: ⁊ ipſaꝝ pfectio vitarū: nr̄is nō virib⁹ ē ob
tinēda ſ3 pcib⁹. vñ dr̄: Et fcm̄ ē cū eēt i quodā loco orās
CIRY. Cū aūt hēat oīs boni plenitudinem: cur orat ſi
plenus ē ⁊ i nullo penitus eget: Ad hoc dicim⁹ q cōpe
tit ei ex mō diſpēſatiōis i carne: cū voluerit humanaꝫ ple
qui tpe ad hoc ꝯueniēte. Si. n. comedit ⁊ bibit: nō icon
grue vtebat orōne: vt doceat nos nō eſſe erga hoc tepi
dos: ſed atētius iſiſtere orationibus. TYTVS. Cum
aūt nouā ꝯuerſationē vidiſſent diſcipuli: nouā formam
orationis poſtulauerunt cum plures orationes contine
rentur in veteri teſtō. vñ ſequitur: Vt ceſſauit: dixit vnus
ex diſcipulis eius ad eū: Dñe doce nos orare. ne. ſ. cōtra
deū peccemus: aliqua qrentes ꝓ aliqs: vel do aſſiſtētes
i orōne nō eo mō quo expedit. ORI. Et vt orōnis do
ctrinā ꝓferat infert: Sic ⁊ ioā. do. diſci. ſuos. de quo. ſ.
nos docuiſti: q inter natos mulieꝝ nullus eo maior ſur
rexit. ⁊ q2 pcepiſti nobis petere eterna ⁊ grādia: vñ erit
nos ad hoꝝ puenire noticiā: niſi a te deo ⁊ ſaluatore no
ſtro. GRE. niſenuſ: Orationis ergo doctrinā explicat
diſcipulis qui ſolerter noticiā orōnis expoſtulāt: oſten
dēs qualiter implorari oporteat diuinū auditum. BA.
Duo aūt ſūt modi orōnis. Vnus quidem laudis cū hu
militate: ſecūdus vo petionis remiſſior. Quotiens ergo
oras